

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 1. februar 2013

-ARBEIDSDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	7
Vedlegg VI Trygd	7
32010R1244 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1244/2010 av 9. desember 2010 om endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 (vedlegg VI AD gr3).....	7
32012R0465 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 465/2012 av 22. mai 2012 om endring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 (vedlegg VI AD gr3)	8
-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	14
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	14
Vedlegg XX Miljø	14
32012D0049 Kommisjonsvedtak 2012/49/EU av 26. januar 2012 som endrer vedtak 2011/263/EU og 2011/264/EU for å ta hensyn til endringer i klassifiseringen av enzymer i henhold til vedlegg I til rådsdirektiv 67/548/EEC og vedlegg VI til europaparlaments- og rådsforordning (EC) nr. 1272/2008 (vedlegg XX BLD gr3)	14
-FINANSDEPARTEMENTET	15
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	15
Vedlegg XXII Selskapsrett	15
32012D0194 Kommisjonsbeslutning 2012/194/EU som endrer Kommisjonsbeslutning 2008/961/EF som gir utstedere fra visse tredjestater adgang til å benytte nærmere bestemte regnskapsspråk ved utarbeidelse av konsernregnskap (vedlegg XXII FIN gr2)	15
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	15
Vedlegg IX Finansielle tjenester.....	15
Kapittel II Banker og andre kredittinstitusjoner	15
32010D1203 Europeisk interessentforum knyttet til elektronisk fakturering (vedlegg IX kap II FIN gr3)	15
Vedlegg XXI Statistikk.....	16
32008L0092 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/92/EF av 22.oktober 2008 om ein framgangsmåte i Fellesskapet for å betre klarleiken om omsyn til prisane på gass og elektrisk kraft til sluttbrukarar i næringsvirksomhet (vedlegg XXI FIN gr3)	16
Vedlegg XXII Selskapsrett	16
32012L0006 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/6/EU om endringer i rådsdirektiv 78/660/EØF (fjerde selskapsdirektiv) om årsregnskap for visse selskapsformer når det gjelder mikroforetak (vedlegg XXII FIN gr3).....	16
32012R0310 Forordning 310/2012 av 21. desember 2011 som vedtar endringer i forordning 1567/2007 som etablerer en mekanisme for å vurdere om regnskapsstandarder som anvendes av utstedere fra tredjestater kan anses ekvivalente iht. direktiv 2003/71/EF og 204/109/EF (vedlegg XXII FIN gr3).....	17
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	18
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	18
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	18
Kapittel II Fôrvarer.....	18

32012R0451 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 451/2012 av 29. mai 2012 om å trekke tilbake fra markedet visse førtilsetningsstoffer som tilhører til kategorien ensileringsmidler (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2).....	18
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	19
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	19
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	19
Kapittel XII Næringsmidler.....	19
32012R0473 Kommisjonsforordning (EU) nr. 473/2012 av 4. juni 2012 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av spinetoram (XDE-175) i eller på visse produkter	19
(vedlegg II kap XII HOD gr2)	19
32012R0472 Kommisjonsforordning (EU) nr. 472/2012 av 4. juni 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av glyserolestere av trekolofonium (E 445) for trykk på hard-belagte konfektprodukter (vedlegg II kap XII HOD gr2)	20
32012R0471 Kommisjonsforordning (EU) nr. 471/2012 av 4. juni 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av lysozym (E 1105) i øl (vedlegg II kap XII HOD gr2)	20
32012R0470 Kommisjonsforordning (EU) nr. 470/2012 av 4. juni 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 om bruk av polydekstrose (E 1200) i øl (vedlegg II kap XII HOD gr2)	21
32012R0441 Kommisjonsforordning (EU) nr. 441/2012 av 24. mai 2012 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av bifenazat, bifentrin, boskalid, cadusafos, klorantraniliprol, klorotalonil, klotianidin, cyprokonazol, deltametrin, dikamba, difenokonazol, dinokapp, etoksazol, fenpyroksimat, flubendiamid, fludioksonil, glyfosat, metalaksyl-M, meptyldinocap, novaluron, tiametoksam og triazofos i eller på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)	22
32012R0432 Kommisjonsforordning (EU) nr. 432/2012 av 16. mai 2012 som etablerer en liste over tillatte helsepåstander, andre enn de som refererer til reduksjon av risiko for sykdom og til barns utvikling og helse (vedlegg II kap XII HOD gr2)	24
32012R0380 Kommisjonsforordning (EU) nr. 380/2012 av 3. mai 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til betingelsene for bruk og bruksnivåer for aluminiums holdige tilsetningsstoffer (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	25
32012R0379 Kommisjonsforordning (EU) nr. 379/2012 av 3. mai 2012 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder helsepåstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	26
32012R0322 Kommisjonsforordning (EU) nr. 322/2012 av 16. april 2012 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av klopyralid, dimetomorf, fenpyrazamin, folpet og pendimetalin i eller på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)	27
32012R0307 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 307/2012 av 11. april 2012 om fastsettelse av gjennomføringsregler til artikkel 8 i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer i næringsmidler (berikingsforordningen) (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	28
Kapittel XIII Legemidler.....	30
32012R0222 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 222/2012 av 14. mars 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet triklabendazol (vedlegg II kap XIII HOD gr2).....	30

32012R0221 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 221/2012 av 14. mars 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet klosantel (vedlegg II kap XIII HOD gr2).....	30
-HELSE-OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	32
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	32
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	32
Kapittel I Veterinære forhold	32
32012D0489 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/489/EU av 24. august 2012 som endrer vedtak 2007/453/EF når det gjelder BSE-status i Østerrike, Belgia, Brasil, Colombia, Kroatia og Nicaragua (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2)	32
Kapittel II Fôrvarer.....	32
32012R0610 Kommisjonsforordning (EU) nr. 610/2012 av 9. juli 2012 som endrer forordning (EF) nr. 124/2009 av 10. februar 2009 som fastsetter maksimumsgrenser for innholdet av koksidiostatika og histomonostatika i næringsmidler, som en følge av uunngåelig overføring av disse stoffene fra fôr der de ikke skal forekomme (vedlegg I kap II HOD/LMD gr2)	32
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	35
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	35
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	35
Kapittel I Veterinære forhold.....	35
32012R0456 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 456/2012 av 30. mai 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1266/2007 om gjennomføringsbestemmelser til rådsdirektiv 2000/75/EF om kontroll, kartlegging, overvåking og restriksjoner på forflytting av visse dyr som er mottakelige for blåtunge (vedlegg I kap I LMD gr2)	35
32012D0253 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/253/EU av 10. mai 2012, om endring av vedlegg II til rådsdirektiv 2004/68/EF når det gjelder de generelle kriteriene for at et område skal kunne erklæres fritt for blåtunge (vedlegg I kap I LMD gr2).....	36
Kapittel II Fôrvarer.....	37
32012R0839 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 839/2012 av 18. september 2012 om godkjenningen av urea som fôrtilsetningsstoff til drøvtyggere	37
(vedlegg I kap II LMD gr2)	37
32012R0838 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 838/2012 av 18. september 2012 om godkjenningen av <i>Lactobacillus brevis</i> (DSMZ 21982) som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter (vedlegg I kap II LMD gr2).....	38
32012R0837 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 837/2012 av 18. september 2012 om godkjenningen av 6-fytase (EC 3.1.3.26) produsert av <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 22594) som fôrtilsetningsstoff til fjørfe, avvent smågris, slaktegris og avlspurker (innehaver av godkjenningen DSM Nutritional Products) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	39
32012R0832 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 832/2012 av 17. september 2012 om godkjenningen av ammoniumklorid som en fôrtilsetningsstoff til slaktelam (Innehaver av godkjenningen Latochema Co. Ltd) (vedlegg I kap II LMD gr2)	39
32012R0414 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 414/2012 av 15. mai 2012 som endrer forordning (EU) nr. 554/2008 om minimum innhold og minimum anbefalt dosering for et enzym preparat av 6-phytase som fôrtilsetningsstoff til slaktekalkuner (vedlegg I kap II LMD gr2).....	40
32012R0413 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 413/2012 av 15. mai 2012 som endrer gjennomføringsforordning (EU) nr. 496/2011 om det minste tillatte innholdet av natriumbenzoat som fôrtilsetningsstoff til avvent smågris (vedlegg I kap II LMD gr2).....	41
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	41

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	41
Kapittel I Veterinære forhold.....	41
32012D0204 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/204/EU av 19. april 2012 om endring av vedleggene til vedtak 2003/467/EF når det gjelder anerkjennelsen av Latvia som offisielt fri for brucellose, og erklæring om at visse regioner i Italia, Polen og Portugal er offisielt frie for tuberkulose, brucellose og enzootisk bovin leukose hos storfe (vedlegg I kap I LMD gr3).....	41
32012D0303 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/303/EU av 11. juni 2012 om endring av vedtak 2003/467/EF om anerkjennelsen av Litauen som offisielt fri for enzootisk bovin leukose (vedlegg I kap I LMD gr3).....	42
32012L0005 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/5/EU av 14. mars 2012 om endring av rådsdirektiv 2000/75/EF om vaksinasjon for blåtunge (vedlegg I kap I LMD gr3)	43
32012D0304 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/304/EU av 11. juni 2012 om godkjenning av laboratorier i Kroatia og Mexico til å utføre serologiske tester for å kontrollere effektiviteten av rabiesvaksiner (vedlegg I kap I LMD gr3)	44
Kapittel III Plantesanitær forhold	45
32012D0340 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/340/EU av 25. juni 2012 om gjennomføring av et tidsbegrenset forsøk i overensstemmelse med rådsdirektivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF om vekstkontroll under offisielt tilsyn av basisfrø og oppformert frø av generasjoner før basis (vedlegg I kap III LMD gr3).....	45
32011L0068 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2011/68/EU av 1. juli 2011 om endring av direktiv 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i rådsdirektivene 2002/53/EF og 2002/55/EF når det gjelder kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av visse sorter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr3).....	46
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	47
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	47
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	47
Kapittel XV Farlige stoffer.....	47
32012R0618 Kommisjonsforordning (EU) nr. 618/2012 av 10. juli 2012 om endring for tilpasning til den tekniske og vitenskapelige utvikling av Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1271/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (vedlegg II kap XV MD gr2)	47
Vedlegg XX Miljø	47
Kapittel III Luft	48
32009L0126 Europaparlaments- og rådsdirektiv om fase II gjenvinning av bensindamp under påfylling av motorkjøretøy ved bensinstasjoner (vedlegg XX kap III MD gr2)	48
Kapittel IV Kjemikalier, industriell risiko og bioteknologi.....	49
32008R1102 Parlaments- og rådsforordning (EF) 1102/2008 om forbud mot eksport av metallisk kvikksølv og visse kvikksølvforbindelser og -blandinger og krav til sikker lagring av metallisk kvikksølv (vedlegg XX kap IV MD gr2)	49
Kapittel V Avfall.....	51
32012R0135 Kommisjonsforordning (EU) nr. 135/2012 av 16. februar 2012 som endrer vedlegg IIIB til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 om grensekryssende avfallstransport (vedlegg XX kap V MD gr2)	51
32011L0097 Rådsdirektiv 2011/97/EU av 5. desember 2011 som endrer rådsdirektiv 1999/31/EF når det gjelder spesifikke kriterier for lagring av metallisk kvikksølv som betraktes som avfall (vedlegg XX kap V MD gr2)	52
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	54
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	54
XIII Transport.....	54

<i>Kapittel IV Transport på innenlandsk vannvei</i>	54
<i>32012R0689 Kommisjonsforordning 689/2012 av 27. juli 2012 som endrer forordning 415/2007 om tekniske spesifikasjoner for skipsporingsystemer referert til i art. 5 i direktiv 2005/44 om harmoniserte elveinformasjonssystemer (IRS) på innland vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)</i>	54
<i>Kapittel V Sjøtransport</i>	54
<i>32012D0505 Kommisjonsbeslutning 2012/505 om anerkjennelse av Egypt med hensyn til opplæring og sertifisering av sjøfolk (vedlegg XIII kap V NHD gr3)</i>	54
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	56
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	56
<i>Vedlegg IV Energi</i>	56
<i>32011D0877 Fastsettelse av harmoniserte referanseverdier for effektivitet ved adskilt produksjon av elektrisitet og varme (vedlegg IV OED gr2)</i>	56
<i>32010R1016 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1016/2010 av 10. november 2010 angående krav til miljøvennlig design av husholdningsoppvaskmaskiner (vedlegg IV OED gr2)</i>	56
<i>32010R1015 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1015/2010 av 10. november 2010 om gjennomføring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF angående krav til miljøvennlig design av husholdningsvaskemaskiner (vedlegg IV OED gr2)</i>	58
<i>32012R0392 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 392/2012 av 1. mars 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU om energimerking av tørketromler til husholdningsbruk (vedlegg IV OED gr2)</i>	60
<i>32011R0327 Kommisjonsforordning (EU) nr. 327/2011 av 30. mars 2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av vifter drevet av elektromotor med inngangseffekt mellom 125 W og 500 kW (vedlegg IV OED gr2)</i>	61
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	64
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	64
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	64
<i>Kapittel I Kjøretøyer</i>	64
<i>32009L0019 Kommisjonsdirektiv 2009/19/EF av 12. mars 2009 som endrer rådsdirektiv 72/245/EØF om kjøretøyers elektromagnetiske kompatibilitet, for tilpasning til den tekniske utvikling (vedlegg II kap I SD gr2)</i>	64
<i>Kapittel VI Sivil luftfart</i>	65
<i>32012R0711 og 32012D5880 Kommisjonsforordning (EU) nr. 711/2012 av 3. august 2012 som endrer forordning nr. 185/2010 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet så langt det gjelder metoder som brukes for gjennom søkning andre personer enn passasjerer og gjenstander de bringer med seg (vedlegg XIII kap VI SD gr2)</i>	65
<i>32012R0173 og 32012D1228 Kommisjonsforordning (EU) nr. 173/2012 av 29. februar 2012 som endrer forordning (EU) nr. 185/2010 når det gjelder avklaring og forenkling av visse tiltak for luftfartssikkerhet (vedlegg XIII kap VI SD gr2)</i>	66
<i>32011D9407 Kommisjonsbeslutning C(2011) 9407 av 21.12.2011 som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU så langt det gjelder flyfrakt og post (vedlegg XIII kap VI SD gr2)</i>	67
<i>32012D5672 Kommisjonsbeslutning C(2012) 5672 av 10. august 2012 som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet så langt det gjelder flyfrakt og post (vedlegg XIII kap VI SD gr2)</i>	67
<i>32011R0859 og 32011D5862 Kommisjonsforordning (EU) nr. 859/2011 av 25. august 2011 som endrer forordning (EU)185/2010 av 4. mars 2011 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet og kommisjonsbeslutning 2011/5862/EU som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU så langt det gjelder luftfrakt og - post (vedlegg XIII kap VI SD gr2)</i> ..	68
<i>Vedlegg XIII Transport</i>	69

<i>Kapittel III Transport med jernbane.....</i>	<i>69</i>
<i>32011D0665 Kommisjonsvedtak 2011/665/EU av 4. oktober 2011 om et europeisk register for tillatte typer jernbanekjøretøyer (vedlegg XIII kap III SD gr2).....</i>	<i>69</i>
<i>32012D0226 Kommisjonsvedtak 2012/226/EU av 23. april 2012 vedrørende det andre settet av felles sikkerhetsmål som gjelder skinnesystemet i henhold til artikkel 7 i direktiv 2004/49/EF (vedlegg XIII kap III SD gr2).....</i>	<i>70</i>

-ARBEIDSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg VI Trygd

32010R1244 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1244/2010 av 9. desember 2010 om endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Etter artikkel 88 om oppdatering av vedlegg i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger skal vedleggene til denne forordning tas opp til revisjon med jevnt mellomrom. Etter Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 artikkel 92 om endring av vedlegg kan vedlegg 1-5 til gjennomføringsforordningen og vedlegg VI-IX til grunnforordningen etter anmodning fra Den administrative kommisjon endres ved en kommisjonsforordning. Etter anmodning fra flere aktuelle medlemsstater eller deres kompetente myndigheter har Kommisjonen 9. desember 2010 fattet vedtak om en forordning som berører flere av vedleggene i de to forordningene.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1244/2010 av 9. desember 2010 gjelder endringer av vedlegg til begge ovennevnte forordninger. Forordning 1244/2010 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 18/2012 av 10. februar 2012 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), som trådte i kraft 1. juni 2012, men ved en feil gjaldt beslutningen kun endringer til forordning 883/2004. Det er derfor nødvendig med en ny EØS-komitébeslutning som oppdaterer vedlegg VI til EØS-avtalen i overensstemmelse med den delen av forordning 1244/2010 som gjelder endringer av vedleggene til gjennomføringsforordningen 987/2009, dvs. artikkel 2 i forordning 1244/2010.

Dette innebærer at forordning 1244/2010 må tilføyes i et nytt strekpunkt under forordning 987/2009 som er oppført i nr. 2 i del 1 av vedlegg VI til EØS-avtalen.

Artikkel 2 gjelder endringer av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004.

I vedlegg 1 (gjennomføringsbestemmelser til bilaterale avtaler som forblir i kraft og nye bilaterale gjennomføringsavtaler, herunder gjensidige (bi- og multilaterale) oppgjørsavtaler for utgifter til helsetjenester mv. mellom medlemsstater) strykes punkt a under avsnittet "Belgia - Nederland" og avsnittene "Tyskland - Nederland", "Nederland - Portugal" og "Danmark - Luxembourg". I vedlegg 2 Særlige ordninger for offentlige tjenestemenn (som omhandlet i artiklene 31 og 41 i gjennomføringsforordningen) skal "artiklene 31 og 41" i undertittelen erstattes av "artiklene 32(2) og 41(1)".

Merknader

Forordningen er vedtatt i medhold av forordning (EF) nr. 883/2004 og 987/2009. Rettsakten vil ikke medføre behov for endringer i forhold til norsk rett.

Vurdering

Gjeldende norsk rett på området

Trygdeområdet reguleres i Norge av en rekke lover hvorav den viktigste er lov av 28. februar 1997 om folketrygd.

Koordinering av trygdeytelser for personer som beveger seg over landegrensene er regulert i en rekke bi- og multilaterale avtaler, såkalte trygdeavtaler, som Norge har inngått i henhold til folketrygdlovens § 1-3 mv. Det viktigste regelverk på dette området er nå EØS-avtalens bestemmelser. EØS-avtalens bestemmelser går ved motstrid foran bestemmelser i nasjonal lovgivning. Dette følger av EØS-loven av 27. november 1992 nr. 109 § 2.

Norske interesser

Endringene fremstår som prinsipielt lite kontroversielle, og vil ikke medføre behov for endringer i forhold til norsk rett. Det dreier seg vesentlig om justeringer av teknisk og administrativ art som ikke er problematiske sett fra et norsk synspunkt.

Forhandlingssituasjonen

Rettsakten anses ikke som problematisk for norsk del. Forslaget er EØS-relevant. Dette er også Kommisjonens mening, jf. merknaden i undertittelen ("Text with relevance for the EEA and Switzerland"). Fri bevegelighet for personer er et av målene og prinsippene i avtalen, jf. artikkel 28, 29 og 30 om fri bevegelighet for arbeidstakere og selvstendige næringsdrivende. Artikkel 29 tilsvarer EF-traktaten artikkel 42 om trygderettigheter for arbeidstakere og selvstendige næringsdrivende som flytter innenfor fellesskapet.

Administrative, økonomiske, budsjettmessige og rettslige konsekvenser

Rettsakten vil ikke få økonomiske, budsjettmessige, administrative eller rettslige konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

I forkant av EØS-komitébeslutning nr. 18/2012 av 10. februar 2012 ble hele rettsakten, inkludert endringene til forordning 987/2009, vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det fremkom merknader. Rettsakten ble funnet EØS-relevant og akseptabel.

32012R0465 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 465/2012 av 22. mai 2012 om endring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 (vedlegg VI AD gr3)

Sammenheng av innhold

Forordning (EU) nr. 465/2012 gjelder endringer av forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009, som skal forenkle og modernisere trygdekoordineringen innenfor EU. Formålet med de nye forordningene er å gjøre regelverket enklere og mer brukervennlig. Fremstillingen er gjort lettere tilgjengelig for den vanlige bruker og mer håndterlig for dem som skal administrere den. Forordning nr. 883/2004 erstatter forordning (EØF) 1408/71. Forordning nr. 987/2009 erstatter forordning (EØF) 574/72. De inneholder bestemmelser som tar sikte på å koordinere medlemslandenes trygdeordninger. Med andre ord tar de sikte på å sørge for at personer som benytter seg av den frie bevegelighet og flytter fra et land til et annet, kan beholde de rettigheter som de har opptjent (pensjonsrettigheter mv.) og gis adgang til trygdeordninger i tilflyttingslandet slik at man er sikret kontinuitet i opptjening og dekning for risiki. Enkelte særlige, ikke-avgiftsbaserte kontantytelser av blandet art er koordinert på en slik måte at de skal gis i bostedslandet, etter lovgivningen der. Det samme gjelder naturalytelser ved sykdom, graviditet og fødsel. Det finnes egne bestemmelser om rett til medisinsk behandling under midlertidig opphold i andre medlemsland.

Forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 fikk anvendelse i EU fra 1. mai 2010 og i EØS fra 1. juni 2012.

Rettsaktens innhold og formål

Forordning 465/2012 om endring av forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 inneholder de sedvanlige årlige justeringer for 2010 av mer praktisk og formell art som følge av endringer i medlemsstatenes nasjonale lovgivning og behov for presisering av enkelte bestemmelser. Formålet er å oppdatere og ajourføre forordningene for å ta hensyn til de nevnte endringer og dermed sikre korrekt og enhetlig anvendelse av koordineringsreglene.

Forordningen omfatter også framlegg fra Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordninger (heretter kalt "Den administrative kommisjon") som har som mål å forbedre og modernisere EUs sekundærlovgivning ytterligere i henhold til artikkel 72, bokstav f) i forordning (EF) nr. 883/2004. Endringene i denne forordning tar sikte på å gi de berørte brukere og parter den nødvendige rettsikkerhet.

Et av hovedtrekkene i de moderniserte koordineringsbestemmelsene er forenkling. Når man forenkler forordningene, er det fordi man vil gjøre det lettere å lese og fortolke dem, og derved redusere muligheten for motstridende oppfatninger av rettsstilstanden. For å sikre at de forenklede regler fullt ut beskytter brukernes rettigheter, var det ifølge Kommisjonen nødvendig å endre enkelte bestemmelser, særlig innenfor områdene lovvalg og ytelser ved arbeidsløshet (avdeling II og VI). Disse forslagene er, sammen med andre tekniske tilpasninger av teksten, innarbeidet i denne forordningen. Henvisningene til nasjonale lovgivninger gjelder i all hovedsak vedleggene til forordningene.

Rettsaktens artikkel 1 - Endring av forordning (EF) nr. 883/2004

Artikkel 1 vedrører endringer av forordning (EF) nr. 883/2004.

Punkt 1 gjelder endring av begrepet "Kommisjonen for de europeiske fellelsskap" som er erstattet av begrepet "Europakommisjonen" i hele teksten.

Punkt 2 gjelder tilføyelse av et nytt punkt 18b i fortalen der det gis begrunnelse for innføring av begrepet "hjemmebase" i relasjon til lovvalg for fly- og kabinbesetningsmedlemmer.

Punkt 3 gjelder endring av artikkel 9 nr. 1 og 2:

Bestemmelsen gjelder skriftlige erklæringer (meddelelser) fra medlemslandene til Europakommisjonen. Det presiseres at erklæringen (meddelelsen) om en bestemmelse om avtalefestede ordninger i henhold til artikkel 1 bokstav I annet ledd i forordning (EF) nr. 883/2004 skal skje separat av, og er en forutsetning for, den erklæring som skal avgis i medhold av artikkel 9 i forordning (EF) nr. 883/2004. I nr. 1 er det tilføyd en referanse til artikkel 65a nr. 1 idet det bestemmes at skriftlig erklæring (meddelelse) skal gis av bopelsmedlemsstaten, også ved manglende arbeidsløshetsordning for selvstendig næringsdrivende. I nr. 2 er begrepet "publisert i Det europeiske rettsstidende" erstattet med begrepet "offentliggjøres i nødvendig omfang", og dette er i tråd med artikkel 71 nr. 2 annet ledd i forordning 883/2004.

Punkt 4 gjelder tilføyelse av et nytt punkt 5 i artikkel 11 som bestemmer at beskjeftigelse som fly- eller kabinbesetningsmedlem, i den grad dette gjelder passasjer- eller frakttjenester, anses som arbeid i den medlemsstat der hjemmebasen ligger, slik begrepet "hjemmebasen" er definert i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 3922/91 (EØS-avtalen vedlegg XIII, nr. 66a).

Punkt 5 gjelder endring i artikkel 12 nr. 1:

Den foreslåtte endring presiserer at en utsendt arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende ikke kan erstattes av en annen utsendt person etter at den førstnevntes utestasjoningsperiode er utløpt. Uttrykket "utsendt" ble ved et uhell glemt/utelatt i den nye forordningen.

Punkt 6 gjelder endring i artikkel 13 nr. 1:

I den tidligere teksten i artikkel 13 nr. 1 fant betingelsen med hensyn til å utøve "en vesentlig del" av sin beskjeftigelse (som vilkår for å være trygdet i bostedsstaten) ikke anvendelse i en situasjon hvor en person arbeider i to eller flere medlemsstater for forskjellige virksomheter eller arbeidsgivere. Dermed ble en person som arbeidet i to eller flere medlemsstater for forskjellige virksomheter eller arbeidsgivere, trygdet i bostedsstaten, selv om kun en uvesentlig del av arbeidet ble utført der. Det er for så vidt samme resultat som etter den forrige forordningen (1408/71). Det er imidlertid likevel ifølge Kommisjonen ikke i tråd med hensikten da den nye bestemmelse ble forhandlet i Rådet, især ikke i de situasjoner hvor omfanget av det arbeid som utøves i bostedsstaten, er svært begrenset. Formålet med den foreslåtte endringen er å klargjøre at vilkåret om å utøve en "vesentlig del" av beskjeftigelsen også gjelder en person som normalt utøver en beskjeftigelse for forskjellige virksomheter eller arbeidsgivere i to eller flere medlemsstater. I en situasjon hvor vilkåret om en "vesentlig del" ikke er oppfylt i bostedsstaten, skal vedkommende være omfattet av lovgivningen i den av de øvrige eller andre berørte medlemsstat(er) hvor hjemstedet eller forretningsstedet for virksomheten/virksomhetene eller arbeidsgiveren/arbeidsgiverne befinner seg. Dette gjelder enten vedkommende person arbeider for en virksomhet eller arbeidsgiver eller for flere virksomheter eller arbeidsgivere som enten har hjemsted eller forretningssted i kun en medlemsstat eller i to medlemsstater hvorav den ene er bostedsstaten. Hvis en person arbeider for to eller flere arbeidsgivere som har deres hjemsted eller forretningssted i minst to forskjellige medlemsstater utenfor bostedsstaten, blir vedkommende imidlertid omfattet av lovgivningen i bostedsstaten. Formålet med endringen er ifølge Kommisjonen å unngå manipulering av lovvalget (den gjeldende lovgivning), samtidig med at man overholder prinsippet om forenkling og pragmatisme.

Punkt 7 gjelder endring i artikkel 36 nr. 2a (som ble tilføyd ved forordning (EF) nr. 988/2009):
Artikkel 36 nr. 2a i forordning (EF) nr. 883/2004 er endret for å få det personlige anvendelsesområdet i overensstemmelse med resten av avdeling III kapittel 2 i forordning (EF) nr. 883/2004. Endringen består i at formuleringen "en arbeidstaker eller en selvstendig næringsdrivende" erstattes med begrepet "en person".

Punkt 8 gjelder endring i artikkel 63 som følge av at en ny artikkel 65a tilføyes, se punkt 9. For at artikkel 7 om opphevelse av bostedsbestemmelser også skal gjelde for artikkel 65a, må denne tilføyes i artikkel 63.

Punkt 9 gjelder tilføyelse av en ny artikkel 65a:

Endringen gjelder selvstendig næringsdrivende som har vært omfattet av en ordning med ytelser ved arbeidsløshet i den medlemsstat hvor vedkommendes seneste ervervsaktivitet ble utøvet, men hvorfra vedkommende vender tilbake (returnerer) til sitt bostedsland, der det ikke er noen tilsvarende ordning med dagpenger/ytelser ved arbeidsløshet for selvstendig næringsdrivende. (Norge har ikke noen slik ordning, det er kun Island av EFTA-landene som har det.)

I en slik situasjon er det ifølge Kommisjonen ikke mulig, på samme måte som for arbeidstakere, å overføre ansvaret for utbetalingen av dagpenger mv. fra den medlemsstat hvor det seneste arbeid ble utøvet (land A), til bostedsmedlemsstaten (land B), da lovgivningen i sistnevnte medlemsstat ikke nødvendigvis omfatter arbeidsløshetsytelser for selvstendige. Imidlertid har de aktuelle personer i henhold til formålet med artikkel 65, slik som det også er blitt bekreftet av EU-domstolens rettspraksis (jf. EU-domstolens dommer om artikkel 71 i forordning 1408/71, som svarer til den nye artikkel 65 i forordning (EF) nr. 883/2004, f.eks. sak C-454/93 Van Gestel, Sml. 1995 I, s. 1707 og sak C-58/87 Rebmann, Sml. 1988, s. 3467), rett til å vende tilbake til sitt bostedsland og søke arbeid der. Begrunnelsen for denne bestemmelsen er at disse personer har best mulighet til å komme tilbake i arbeid igjen i sitt hjemland (altså bostedsstaten eller land B) som følge av at de som oftest har nærmere tilknytning til dette landet.

I den forbindelse må man påse og sørge for at rettighetene deres ikke blir innskrenket eller går tapt helt og holdent, især ikke i de tilfeller hvor ytelsene bygger på avgifter som de har innbetalt i land A (sak C-228/07, Petersen, Sml. 2008 I, s. 6989). Dessuten viser Kommisjonen til at Den europeiske menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg har fastslått at en rett til arbeidsløshetsytelse som er knyttet til innbetaling av avgift til et arbeidsløshetsforsikringsfond, som en økonomisk rettighet, skal være beskyttet av artikkel 1, protokoll nr. 1, i Den europeiske konvensjon om sosial sikkerhet (sak Gaygusuz v. Austria). Det må dog bemerkes at sistnevnte rettsakt gjelder et fåtall medlemsland, herunder imidlertid Østerrike.

Endringene knyttet til dagpenger og ytelser ved arbeidsløshet ellers, er ansett nødvendige og begrunnet med at de vil bidra til en bedre og mer tilfredsstillende løsning i de situasjoner det her er tale om.

Punkt 10 gjelder endring i artikkel 71 nr. 2:

Det er under drøftelser i Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordninger avdekket et behov for å presisere avstemmingsreglene i dette organet. Den foreslåtte avstemmingsprosedyre avspeiler den utvikling som ble innført ved Lisboatraktaten, særlig den nye artikkel 48 i TEUV. Avstemming foretas nå ved flertall, og AC-beslutning nr. U4 var den første flertallsbeslutningen (tidligere gjaldt enstemmighet).

Punkt 11 gjelder tilføyelse av en ny artikkel 87a:

Artikkel 87a nr. 1 tilsvarende artikkel 87 nr. 8 og bestemmer at dersom ikrafttreddelsen av forordning (EU) nr. 465/2012 medfører at en person blir omfattet av en annen lovgivning enn den vedkommende var omfattet av før ikrafttreddelsen, skal vedkommende fortsatt være omfattet av sistnevnte lovgivning i en overgangsperiode som varer så lenge den relevante situasjon forblir uendret, dog høyst 10 år fra ikrafttreddelsen. Vedkommende kan likevel anmode om at overgangsperioden ikke lenger skal gjelde for ham/henne. Dette kan eventuelt bli aktuelt for en person som arbeider for flere arbeidsgivere i to land og for flypersonell. Det nye kravet om at en vesentlig del av arbeidet må utføres i bostedsstaten for at en person med flere arbeidsgivere i flere land skal bli omfattet av lovgivningen der, jf. punkt 6 ovenfor, kan medføre skifte av "trygdeland" for personer i denne gruppen. Videre kan den nye bestemmelsen om at fly- og kabinbesetningsmedlemmer skal anses for å utøve arbeid i den stat der

hjemmebasen er, jf. punkt 4 ovenfor, også medføre at slike personer blir omfattet av et annet lands lovgivning enn tidligere.

Artikkel 87a nr. 2:

Her bestemmes det at Den administrative kommisjon skal evaluere gjennomføringen av den nye artikkel 65a, se punkt 9 ovenfor, og legge frem en rapport om dens anvendelse senest 29. juni 2014, dvs. to år etter ikrafttredelsen av denne forordningen. På grunnlag av nevnte rapport kan Europakommisjonen legge frem forslag om endring av bestemmelsene i artikkel 65a hvis det er hensiktsmessig.

Punkt 12:

Vedleggene X og XI endres i overensstemmelse med vedlegget til forordning 465/2012.

Rettsaktens artikkel 2 - Endring av forordning (EF) nr. 987/2009

Artikkel 2 vedrører endringer av forordning (EF) nr. 987/2009.

Punkt 1 gjelder endring av artikkel 6 nr. 1 bokstav b og c:

Formuleringen av denne artikkel tilpasses slik at den passer bedre til det som ble avtalt i Rådet. I artikkel 6 nr. 1 bokstav b blir det nå presisert at bostedsstatens lovgivning kommer til foreløpig anvendelse når den berørte person har lønnet arbeid eller driver selvstendig virksomhet i to eller flere medlemsland og deler av yrkesaktiviteten blir utøvd i bostedsstaten. Hvis personen derimot verken har lønnet arbeid eller driver selvstendig virksomhet, så er det lovgivningen i bostedsstaten som kommer til foreløpig anvendelse. I artikkel 6 nr. 1 bokstav c presiseres det at den medlemsstats lovgivning hvis anvendelse det først ble anmodet om, skal komme til foreløpig anvendelse i alle andre tilfeller der vedkommende person utøver virksomhet i to eller flere medlemsstater.

Punkt 2 gjelder endring av artikkel 14:

a) Artikkel 14 nr. 5 får ny formulering og forenkles ved å fjerne sondringen mellom "samtidig" og "skiftevis" (alternerende/avvekslende/etter tur) arbeidsaktivitet, dvs. bokstav a og b sløyfes.
b) Et nytt punkt tilføyes i artikkel 14 nr. 5a, og denne endringen sikrer at begrepet "hjemsted eller forretningssted" anvendes i overensstemmelse med EU-domstolens rettspraksis og andre EU-forordninger. Den tjener som et grunnlag for ytterligere elementer som skal bli definert av Den administrative kommisjon.

For flypersonale anses "hjemsted eller forretningssted" å være "hjemmebasen". Begrepet "hjemmebase" er anerkjent og vanlig anvendt innenfor denne sektoren og allerede definert ved forordning (EØF) nr. 3922/91, hvilket letter og berettiger dets anvendelse i forbindelse med koordinering av trygdeordninger. Henvisningen til "hjemmebase" for flypersonale påvirker ikke, ifølge Kommisjonen, det prinsipp at det enkelte besetningsmedlems situasjon skal undersøkes separat og ut fra objektive opplysninger (kriterier) for å fastsette hvilken lovgivning som kommer til anvendelse i henhold til avdeling II i forordning (EF) nr. 883/2004.

c) Et nytt punkt tilføyes i artikkel 14 nr. 5b, og endringen skal øke rettssikkerheten for de personer som utøver en effektiv og reell virksomhet i én medlemsstat samtidig med en virksomhet av marginalt omfang i en annen medlemsstat. Videre skal endringen hindre eventuelt misbruk av lovvalgsbestemmelsene i forordning (EF) nr. 883/2004. Med endringen presiseres det at virksomhet av marginalt omfang ikke tas i betraktning ved fastsettelsen av den lovgivning som skal komme til anvendelse på grunnlag av artikkel 13 i forordning (EF) nr. 883/2004 om aktiviteter i to eller flere medlemsstater.

Punkt 3 gjelder endring av artikkel 15 nr. 1:

Denne endringen innebærer at teksten tilpasses den endelige avtale ved andregangsbehandlingen i Europaparlamentet i den felles beslutningsprosedyre med henblikk på vedtakelsen av forordning (EF) nr. 987/2009 om underretning til den berørte person om hvilken lovgivning som får anvendelse for vedkommende ved utsending. Etter den nye formuleringen gis denne informasjonen i form av en attest, som omhandlet i artikkel 19 nr. 2 i forordning (EF) nr. 987/2009, som den kompetente institusjon skal utstede til den berørte person, og informasjon om dette skal gjøres tilgjengelig for institusjonen som er utpekt av den kompetente myndighet i medlemsstaten der aktiviteten utøves.

Punkt 4 gjelder endring av artikkel 54 nr.2:

Denne endringen fjerner en feil som oppstod ved den språklige kontrollen i Rådet, og det opprinnelige innholdet og betydningen i bestemmelsen gjenopprettes. Bestemmelsen gjelder informasjonsutveksling mellom institusjonen i det land hvis lovgivning den berørte person var omfattet av da han/hun sist utførte lønnet arbeid eller selvstendig virksomhet, og institusjonen på bostedet som skal beregne arbeidsløshetsytelser.

Punkt 5 gjelder endring av artikkel 55:

a) Artikkel 55 nr. 1 første ledd omhandler plikt til informasjon og anmodning om attest som dokumenterer retten til ytelser når den arbeidsløse skal søke arbeid i annet land. Ordlyden er endret for at prosedyrene også skal gjelde for den gruppen heltidsarbeidsløse grensearbeidere som har vært selvstendig næringsdrivende, og som er omfattet av de særlige bestemmelsene i den nye artikkel 65a i forordning (EF) nr. 883/2004, når slike personer ønsker å søke arbeid i bostedsstaten, se artikkel 1 punkt 9 ovenfor.

b) Tilføyelse av artikkel 55 nr. 7 slik at prosedyren i forbindelse med eksport av ytelser, dvs. artikkel 55 nr. 2 - 6, finner tilsvarende anvendelse i situasjoner omfattet av den nye bestemmelsen i artikkel 65a i forordning (EF) nr. 883/2004.

Punkt 6 gjelder endring av artikkel 56 nr.1 og 2:

Artikkel 56 nr. 1 og 2 omhandler en situasjon hvor en person i tillegg også registrerer seg som ledig hos arbeidsformidlingen i den stat som ikke utreder ytelsene. Den nye ordlyd sikrer at det gis prioritet til de forpliktelser og den arbeidsøkning som finner sted i den stat som utreder ytelsene, og fjerner muligheten for negative følger eller virkninger av en manglende oppfyllelse av dem i den andre medlemsstaten. Ordlyden er endret for at bestemmelsene også skal få anvendelse på personer som er omfattet av den nye artikkel 65a i forordning (EF) nr. 883/2004

Vedlegg

I vedlegget foreslås endringer av vedleggene:

I vedlegg X og XI til forordning (EF) nr. 883/2004 foreslås endringer under rubrikkene:

Nederland (vedlegg X og XI)

Det forente kongerike (vedlegg X)

Tyskland (vedlegg XI)

Frankrike (vedlegg XI)

Ikrafttreden - Rettsaktens artikkel 3

Forordningen trer i kraft på den tjuende dagen etter at den er offentliggjort i Den europeiske unions tidende, dvs. ikrafttredelse 28. juni 2012, og får i alle deler direkte anvendelse i medlemsstatene.

Merknader

Forslaget ble fremlagt av Kommisjonen 20. desember 2010 (KOM(2010)794 endelig utgave med hjemmel i traktat om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) artikkel 48. Det kreves kodesisjon og kvalifisert flertall. Formålet er å oppdatere og ajourføre forordning (EF) nr. 883/2004 (senest endret ved forordning (EF) nr. 988/2009 og forordning (EU) nr. 1244/2010) og (EF) nr. 987/2009 (senest endret ved forordning (EU) nr. 1244/2010). Forordning (EU) nr. 465/2012 ble vedtatt 22. mai 2012 og ikrafttredelse i EU er 28. juni 2012.

Gjeldende norsk rett på området

Trygdeområdet reguleres i Norge av en rekke lover, hvorav den viktigste er lov av 28. februar 1997 om folketrygd. Koordinering av trygdeytelser for personer som beveger seg over landegrensene er regulert i en rekke bi- og multilaterale avtaler, såkalte trygdeavtaler, som Norge har inngått i henhold til folketrygdlovens § 1-3 mv. Det viktigste regelverk på dette området er nå EØS-avtalens bestemmelser.

EØS-avtalens bestemmelser går ved motstrid foran bestemmelser i nasjonal lovgivning. Dette følger av EØS-loven av 27. november 1992 nr. 109 § 2 og forskrift 22. juni 2012 nr. 585 om inkorporasjon av trygdeforordningene i EØS-avtalen § 1 annet ledd. Rettsakten nødvendiggjør ingen endringer i norsk lovgivning.

Administrative, økonomiske, budsjettmessige og rettslige konsekvenser

Rettsakten vil ikke få økonomiske, budsjettmessige, administrative eller rettslige konsekvenser for Norge.

Vurdering

Endringene fremstår som prinsipalt lite kontroversielle, og vil ikke medføre behov for endringer i forhold til norsk rett. Det dreier seg vesentlig om justeringer av teknisk og administrativ art som ikke er problematiske sett fra et norsk synspunkt. Rettsakten anses ikke som problematisk for norsk del.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

32012D0049 Kommissjonsvedtak 2012/49/EU av 26. januar 2012 som endrer vedtak 2011/263/EU og 2011/264/EU for å ta hensyn til endringer i klassifiseringen av enzymer i henhold til vedlegg I til rådsdirektiv 67/548/EEC og vedlegg VI til europaparlaments- og rådsforordning (EC) nr. 1272/2008 (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

EU-miljømerket må ikke tildeles varer som inneholder stoffer eller preparater/blandinger som oppfyller kriteriene for klassifisering som giftige, miljøfarlige, kreftfremkallende, mutagene eller reproduksjonstoksiske. EU-miljømerket må bl.a. heller ikke tildeles varer som inneholder de stoffer som er nevnt i artikkel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH). Endringen av kommissjonsvedtakene er gjennomført for å ta hensyn til utviklingen av klassifisering av enzymer jf. Rådets direktiv 67/548/EØF og til Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008. Det viktige enzymet "Subtilisin" som anvendes i vaskemidler og maskinoppvaskmidler er blitt klassifisert som R50 (Meget giftig for vannlevende organismer). Dette er nye opplysninger som det ikke ble tatt hensyn til under gjennomgangen av kriteriene for tildeling av EU-miljømerket til vaskemidler og maskinoppvaskmidler eller i forbindelse med vurderingene om det skulle foretas unntak for enzymer. Vedtak 2011/263/EU og vedtak 2011/264/EU endres derfor for å ta hensyn til utviklingen i klassifisering av enzymer.

Det fastsettes en overgangsperiode for å gi produsenter med produkter som har fått tildelt EU-miljømerket for vaskemidler og maskinoppvaskmidler på grunnlag av Kommissjonens vedtak 2003/31/EF og 2003/200/EF, tilstrekkelig tid til å tilpasse sine produkter slik at de er i overensstemmelse med de nye kriterier og krav. Miljømerke tildelt på grunnlag av søknad som er bedømt etter kriteriet i vedtak 2003/31/EF og 2003/200/EF, kan benyttes inntil 28. september 2012.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992.

Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til vedtaket, idet dette stoffet ansees som nødvendig i enzymholdige vaskemidler.

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for Miljø og anses EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXII Selskapsrett

32012D0194 Kommisjonsbeslutning 2012/194/EU som endrer Kommisjonsbeslutning 2008/961/EF som gir utstedere fra visse tredjestater adgang til å benytte nærmere bestemte regnskapsspråk ved utarbeidelse av konsernregnskap (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2008/961/EC gir adgang til å benytte nærmere bestemte regnskapsspråk ved utarbeidelse av års- og delårsregnskaper.

Endringsvedtaket fastsetter at for regnskapsår som begynner 1. januar 2012 eller senere, vil ytterligere tre lands regnskapsspråk være å anse som ekvivalente. Dette gjelder kinesisk GAAP, canadisk GAAP og sørkoreansk GAAP. Overgangsordningen for indisk GAAP er forlenget frem til utløpet av 2014. Dette medfører at indisk GAAP kan benyttes for regnskapsår som starter før 1. januar 2015

Vurdering

Beslutningen er EØS-relevant og akseptabel for Norge. Beslutningen medfører behov for endringer i verdipapirforskriften. Kommisjonsvedtaket er innarbeidet i verdipapirforskriften § 5-11.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg IX Finansielle tjenester

Kapittel II Banker og andre kredittinstitusjoner

32010D1203 Europeisk interessentforum knyttet til elektronisk fakturering (vedlegg IX kap II FIN gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen besluttet 2. november 2010 å opprette et Europeisk interessentforum knyttet til elektronisk fakturering. Forumet skal i det vesentlige være et rådgivende organ for Kommisjonen når det gjelder å legge til rette for økt implementering av elektronisk fakturaer, herunder grensekryssende forretningsforhold. Dette som en del av arbeidet med prosjektet «Digital Agenda for Europe».

Opprettelsen av forumet har, grunnet den nære forbindelsen mellom elektroniske fakturaer og betalingsprosesser, også en side til EUs SEPA (Single Euro Payment Area) prosjekt.

Kommisjonsbeslutningen medfører ikke i seg selv noen oppfølgingsforpliktelser for Norge utover å eventuelt oppnevne norske representanter til forumet. Mandatet til forumet er begrenset til 31. desember 2013.

Merknader

Kommisjonsvedtaket antas ikke å komme i konflikt med norske interesser, og må anses å høre til gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester. Rettsakten anses EØS-relevant da den knytter seg til fri flyt av kapital, og må for øvrig anses akseptabel for Norge.

Vedlegg XXI Statistikk

32008L0092 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/92/EF av 22.oktober 2008 om ein framgangsmåte i Fellesskapet for å betre klarleiken om omsyn til prisane på gass og elektrisk kraft til sluttbrukarar i næringsvirksomhet (vedlegg XXI FIN gr3)

Sammendrag av innhold

Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/92/EF oppheves tidligere direktiv på området, rådsdirektiv (EF) nr. 90/377 om innføring av en framgangsmåte i Fellesskapet som sikrer åpenhet om prisene på gass og elektrisitet til sluttbrukerne i næringsvirksomhet innlemmet, i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk og i vedlegg IV Energi for informasjon.

Direktivet har vært endret ved flere anledninger, og av klarhetshensyn er det ønskelig med et nytt direktiv på område. Det nye direktivet er bedre tilpasset den faktiske organisering av kraftmarkedet og sammenlignbarheten mellom landene av prisstatistikkinformasjonen er bedret ved at det nå er gjennomsnittspriser på halvårsbasis som skal rapporteres, og ikke priser per en gitt dato.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget, herunder i arbeidsgruppene der saken har vært forberedt. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer.

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner det EØS-relevant og akseptabel. Det har vært regelmessig kontakt mellom aktuelle personer i Statistisk sentralbyrå og Olje- og energidirektoratet om saken. Datagrunnlaget for rapporteringen til Eurostat vil fortsatt være Statistisk sentralbyrås kvartalsvis prisstatistikk for elektrisitet supplert med innhenting av informasjon for de aktuelle forbruksgruppene. Det nye direktivet vil kun ha moderate konsekvenser for Statistisk sentralbyrå.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32012L0006 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/6/EU om endringer i rådsdirektiv 78/660/EØF (fjerde selskapsdirektiv) om årsregnskap for visse selskapsformer når det gjelder mikroforetak (vedlegg XXII FIN gr3)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/6/EU av 14. mars 2012 endrer rådsdirektiv 78/660/EØF (fjerde selskapsdirektiv) om årsregnskaper for visse selskapsformer når det gjelder mikroforetak, jf. nedenfor. Endringen innebærer at medlemsstatene gis adgang til å unnta mikroforetak fra plikten til å utarbeide årsregnskap, jf. direktivet art. 1 som endrer fjerde selskapsdirektiv artikkel 1a. Det er opp til det enkelte EØS-landet å avgjøre hvorvidt unntaket for såkalte mikroselskaper er ønskelig ut fra nasjonale hensyn.

Etter fjerde selskapsdirektiv ny artikkel 1a nr. 1 må selskapene oppfylle to av de tre nedenfor gjengitte vilkårene for å klassifiseres som et "mikroforetak":

- Balansesum under 350 000 €
- Omsetning under 700 000 €
- Gjennomsnittlig antall ansatte i regnskapsåret er 10 eller lavere

Direktivet har til hensikt å legge til rette for at medlemslandene skal kunne redusere de administrative byrdene for mikroforetak. Direktivet legger derfor opp til forenklede rammebetingelser for

mikroforetakene. For å sikre at det foreligger tilstrekkelig beskyttelse for eventuelle investorer bør mikroselskapene etter direktivet imidlertid fortsatt være underlagt plikter som følger av nasjonale lovgivning om å holde oversikt over forretningstransaksjoner og selskapets finansielle stilling.

Merknader

Direktivet er EØS-relevant. Hvilke foretak som er regnskapspliktige fremgår av lov 17. juli 1998 nr. 56 (regnskapsloven) § 1-2. Regnskapsloven åpner ikke for at mikroforetak som definert i direktivet kan unntas fra plikten til å utarbeide årsregnskap. Det vil være nødvendig med en nærmere vurdering av hvorvidt det er aktuelt å åpne for de lempninger som direktivet legger til rette for. Norske myndigheter står fritt til å velge om, og eventuelt på hvilket tidspunkt, man ønsker å gjennomføre direktivets bestemmelser om enklere regnskapsregler for mikroforetak.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for Kapitalbevegelser og finansielle tjenester og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32012R0310 Forordning 310/2012 av 21. desember 2011 som vedtar endringer i forordning 1567/2007 som etablerer en mekanisme for å vurdere om regnskapsstandarder som anvendes av utstedere fra tredjestater kan anses ekvivalente iht. direktiv 2003/71/EF og 204/109/EF (vedlegg XXII FIN gr3)

Sammendrag av innhold

I følge direktiv 2004/109/EC - Rapporteringsdirektivet - artikkel 23(4), har Kommisjonen mulighet for å tillate at det anvendes tredjelands regnskapsprinsipper (Gaap - general accepted accounting principles) i en overgangsperiode. Rapporteringsdirektivet og direktiv 2003/71/EC - Prospektdirektivet - artikkel 7(1), oppstiller likelydende vilkår for konstatering av eventuell ekvivalens for 3. lands regnskapspråk.

Formålet med forordningen er å gi vilkår for når alminnelige anerkjente regnskapsprinsipper i et tredjeland (dvs. utenfor EØS) kan anses som samsvarende (ekvivalente) med IFRS, samt angi en metode for å bestemme slik ekvivalens.

Endringene i den ovennevnte endringsforordningen gjelder bare artikkel 4. Artikkel 4 oppstiller vilkårene for å akseptere andre regnskapstandardere enn IFRS. Endringene innebærer at perioden for når Kommisjonen kan tillate at det anvendes tredjelands regnskapsprinsipper, utvides til 31. desember 2014.

Merknader

Forordningen er EØS-relevant og akseptabel. Forholdet er i norsk rett regulert i verdipapirforskriften § 5-11 tredje ledd. Ifølge denne bestemmelsen gjelder forordning 1569/2007 som forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrværer

32012R0451 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 451/2012 av 29. mai 2012 om å trekke tilbake fra markedet visse fôrtilsetningsstoffer som tilhører til kategorien ensileringsmidler (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler tilbaketreking fra markedet av en del ulike fôrtilsetningsstoffer i kategorien Ensileringsmidler. Disse fôrtilsetningsstoffene er både enzympreparater, mikroorganismer og salter av organiske og uorganiske syrer. Ingen av preparatene var søkt re-godkjent innen fristen. Regelverket krever at stoffer som ikke søkes re-godkjent skal trekkes fra markedet. Dette gjelder de oppførte ensileringsmidlene i forordningens vedlegg, del A og B. For å unngå misforståelser/tvil trekkes stoffene fra markedet gjennom en forordning. Siden tilbaketreking fra markedet ikke skyldes sikkerhetsmessige grunner, er det i en overgangsperiode tillatt å bruke opp eksisterende lager av disse preparatene, og blandinger der de inngår. Overgangsperioden varer til 19. juni 2013. Tilbaketreking av fôrtilsetningsstoffer fra markedet er ingen hindring for å søke om godkjenning av tilsvarende preparater i framtiden. Tiltakene fastsatt i denne forordningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrværer.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrværer (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Den får heller ingen konsekvenser for fôrindustrien eller primærprodusentene, da det finnes mange andre tilsvarende preparater i markedet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32012R0473 Kommisjonsforordning (EU) nr. 473/2012 av 4. juni 2012 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av spinetoram (XDE-175) i eller på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for spinetoram i eller på visse produkter. Endringene skjedde på grunn av utbrudd av *Drosophila suzukii* (asiatisk fruktflue) i Frankrike. Franske myndigheter tillot først bruk av plantevernmiddelet spinetoram på kirsebær, jordbær, bringebær og blåbær for en kortere periode.

Etter henvendelse fra Frankrike vedtok EU hasteforordningen hvor MRLer for spinetoram i kirsebær, blåbær og bringebær er hevet fra 0,05 mg/kg til henholdsvis 0,2 mg/kg, 0,2 mg/kg og 0,8 mg/kg. De nye MRLene gjelder fram til 31. desember 2014 hvis annet ikke blir bestemt.

Endringene ble foretatt med bakgrunn i «katastrofiske forhold» og artikkel 18.4 til forordning (EF) nr. 396/2005 ble benyttet. Det forelå ikke risiko for helsefare knyttet til vedtaket.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, seksjon Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser ("reasoned opinions") og annen relevant informasjon.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten vil ikke føre til økning i antall analyser av rester av plantevernmidler i mat og fôr. Rettsakten vil heller ikke påvirke norske forhold. Mattilsynet mener at endringene er minimale og at rettsakten ikke får økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0472 Kommisjonsforordning (EU) nr. 472/2012 av 4. juni 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av glyserolestere av trekolofonium (E 445) for trykk på hard-belagte konfektprodukter (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008, ved at glyserolestere av trekolofonium (E 445) kan benyttes som emulgator i trykkfarger beregnet til bruk på konfektprodukter som Non-stop og M&M. På konfekt med hard overflate slik som Non-stop og M&M blir det fra tid til annen trykket logo, bilder og tekst. Den teknologien som brukes i dag, gir utflytende tekst og uklare detaljer i logo og bilde. Glyserolestere av trekolofonium er et tilsetningsstoff som brukes som emulgator og stabilisator, for å holde oljer suspendert i vann. Glyserolestere av trekolofonium gir, i vannbaserte trykkfarger, en bedre blandingsprosess og en mer homogen trykkfarge. Dette vil sammen med ny teknologi gi høyere kvalitet og bedre bildeoppløselighet ved påtrykk av tekst, logoer og bilder på konfektprodukter som Non-stop og M&M.

EFSA har vurdert konsekvensen av de utvidede bruksbetingelsene av glyserolestere av trekolofonium (E 445) i vannbaserte trykkfarger. Den forventede økte eksponeringen, basert på forsiktig skjønn, medfører ikke overskridelser av ADI (akseptabelt daglig inntak). Den utvidede bruken av glyserolestere av trekolofonium (E 445) innebærer ikke noen helsemessig risiko.

Det fremgår av artikkel 2 at rettsakten skal gjelde i EU fra ikrafttredelsen 24. juni 2012 og ikke først fra 1. juni 2013, som er det tidspunktet som resten av unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008, skal gjelde fra.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten antas ikke å medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for virksomhetene myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0471 Kommisjonsforordning (EU) nr. 471/2012 av 4. juni 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av lysozym (E 1105) i øl (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008, ved at lysozym (E 1105) godkjennes brukt som konserveringsmiddel i øl. De fleste bryggerier steril filtrerer eller pasteuriserer ølet for å unngå bakteriell forringelse under lagring. Enkelte øl krever en etter gjæring etter at ølet er tappet på flaske eller på fat. For å oppnå levedyktige mikroorganismer etter tapping kan ikke ølet pasteuriseres eller filtreres, og det er derfor et teknologisk behov for konserveringsmiddel som hemmer oppvekst av melkesyrebakterier. Det er dokumentert at lysozym (E 1105) er et velegnet antibakterielt middel som hindrer vekst av melkesyrebakterier, og dekker det teknologiske behovet som konserveringsmiddel i de typene øl som er beskrevet. Lysozym er vurdert av EFSA som et tilsetningsstoff uten spesifikk ADI (akseptabelt

daglig inntak). Derfor vil den mengden som tilsettes for å oppnå ønsket teknologisk effekt, ikke innebære noen helsemessig risiko. Det fremgår av artikkel 2 at rettsakten skal gjelde i EU fra ikrafttredelsen 24. juni 2012, og ikke først fra 1. juni 2013 som er tidspunktet som resten av unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008, skal gjelde fra.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten antas å gi produktene forlenget holdbarhet og innebærer en økonomisk fordel for virksomhetene som produserer denne typen øl. Rettsakten antas ikke å medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0470 Kommisjonsforordning (EU) nr. 470/2012 av 4. juni 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 om bruk av polydekstrose (E 1200) i øl (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008, ved at polydekstrose (E 1200) godkjennes brukt som stabilisator i alkohol- og energireduert øl. Alkohol- og energireduert øl oppleves ofte som utvannet og tynt. Polydekstrose (E1200) vil i følge søker, i tillegg til å gi alkohol- og energireduert øl, gi god munnfølelse og struktur og stabilisere skummet. Polydekstrosen er i seg selv et lavkaloriprodukt og vil bidra svært lite til den totale energimengden i øl. Polydekstrose er vurdert av EFSA som et tilsetningsstoff uten spesifikk ADI (akseptabelt daglig inntak). Derfor vil den mengden som tilsettes for å oppnå ønsket teknologisk effekt, ikke innebære noen helsemessig risiko. Det fremgår av artikkel 2 at rettsakten skal gjelde i EU, fra ikrafttredelsen 24. juni 2012 og ikke først fra 1. juni 2013, som er tidspunktet som resten av unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008, skal gjelde fra.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten antas å gi grunnlag for et bedre produkt og innebærer en økonomisk fordel for virksomhetene som produserer denne typen øl. Rettsakten antas ikke å medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0441 Kommisjonsforordning (EU) nr. 441/2012 av 24. mai 2012 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av bifenazat, bifentrin, boskalid, cadusafos, klorantraniliprol, klorotalonil, klotianidin, cyprokonazol, deltametrin, dikamba, difenokonazol, dinokapp, etoksazol, fenpyroksimat, flubendiamid, fludioksonil, glyfosat, metalaksyl-M, meptyldinocap, novaluron, tiametoksam og triazofos i eller på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for bifenazat, bifentrin, boskalid, cadusafos, klorantraniliprol, klorotalonil, klotianidin, cyprokonazol, deltametrin, dikamba, difenokonazol, dinokapp, etoksazol, fenpyroksimat, flubendiamid, fludioksonil, glyfosat, metalaksyl-M, meptyldinocap, novaluron, tiametoksam og triazofos i eller på visse produkter.

MRL for rester av flubendiamid, glyfosat og metalaksyl-M er endret fordi plantevernmidlene har blitt søkt om bruk til nye kulturer.

MRL for bifenazat, bifentrin, boskalid, cadusafos, klorantraniliprol, klorotalonil, klotianidin, cyprokonazol, deltametrin, dikamba, difenokonazol, dinokapp, etoksazol, fenpyroksimat, flubendiamid, fludioksonil, meptyldinocap, novaluron, tiametoksam og triazofos er endret fordi det ble fastsatt grenseverdier i Codex Alimentarius i 2011. Disse skal derfor inkluderes i EUs regelverk, så fremt dette er helsemessig trygt for europeiske forhold.

Under er det gitt en oversikt over produktgrupper som er endret. (LOD er forkortelse for «lower limit of analytical determination».)

MRL for bifenazat er satt til LOD for krydder, sukkerplanter og animalske produkter og er endret for bjørnebær, bringebær og bønner. Bifenazat er tillatt brukt i Norge til jordbær-, agurk- og tomatproduksjon. Endringene får ingen konsekvens for norske dyrkingsforhold.

MRL for bifentrin er satt for bjørnebær, bringebær, tomater, pepper, auberginer, salater, bomullsfrø og animalske produkter.

MRL for boskalid er endret for selleri, fennikel og humle. Boskalid er tillatt brukt for mange produksjoner i Norge, men ingen av disse blir påvirket av endringene.

MRL for cadusafos er satt til LOD for alle produktgrupper.

MRL for klorantraniliprol er endret for sitrus, jordbær, diverse bær, artiskokk, ris, sukkerrør og animalske produkter.

MRL for klorotalonil er satt for druer, jordbær, poteter, melon, blomsterkål, selleri, løk, peanøtter og animalske produkter.

MRL for klotianidin er endret for søtvierfamilien, bladkål, salat, spinat, brønnkarse, kjørvel, selleri, artiskokk, sopp, bygg, te og animalske produkter.

MRL for cyprokonazol er endret for rapsfrø, soyabønner, bygg, sorghum, hvete og animalske produkter.

MRL for deltametrin er endret for krydder. Deltametrin er tillatt brukt for mange produksjoner i Norge, men ingen av disse blir påvirket av endringene.

MRL for dikamba er endret for asparges, sukkerrør og animalske produkter. Dikamba er tillatt brukt i Norge til produksjonene eng, beite, rug og bygg. Disse produksjonene blir ikke påvirket av endringene.

MRL for difenokonazol er endret for animalske produkter.

MRL for dinokapp er endret for agurk, squash og melon.

MRL for etoksazol er endret for druer, basillikum, te, humle og satt til LOD for animalske produkter. MRL for fenpyroksimat er endret for sitrus, epler, pærer og søtvierfamilien. Fenpyroksimat er tillatt brukt ved bringebærproduksjon i Norge. Denne produksjonen blir ikke påvirket av endringene.

MRL for flubendiamid er endret for nøtter, kjernefrukter, steinfrukter, druer, mais, hodekål, bønner m/u belg, tørkede belgvekster, bomullsfrø og animalske produkter. Flubendiamid er tillatt brukt i Norge som skadedyrmiddel til kulturene; jordbær på friland, i veksthus og i plasttunnel, samt i prydplanter, agurk og tomat i veksthus. Endringene får ingen konsekvens for norske dyrkingsforhold.

MRL for fludioksonil er endret for sitrus, salat, spinat og urter. Fludioksonil er tillatt brukt for mange produksjoner i Norge, der i blant for salat. For salat er MRL hevet fra 10 mg/kg til 15 mg/kg.

Endringene vil på sikt kunne påvirke produksjonsforholdene for salat. Man kan tenke seg høyere inntak av fluoksonil.

MRL for glyfosat er endret for belgfrukter, linser, urtete og er satt til LOD for animalske produkter. Glyfosat er tillatt som ugrasmiddel ved mange produksjoner i Norge. Endringene får ingen konsekvens for norske dyrkingsforhold.

MRL for metalaksyl-M er endret for salater, vårkarse, sareptasennep og er satt til LOD for animalske produkter. Metalaksyl-M er tillatt brukt i Norge ved mange produksjoner, men ingen av de berørte produktgruppene. Endringene får derfor ingen konsekvens for norske dyrkingsforhold.

MRL for meptyldinocap er endret for melon.

MRL for novaluron er endret for jordbær, pepper, auberginer, agurk, squash, gresskar, brokkoli, bladbete, bønner m/u belg, bønner tørre, sukkerrør og animalske produkter.

MRL for tiametoksam er endret for sitrus, jordbær, poteter, pepper, gresskar, hodekål, spinat, selleri, artiskokk, bygg, te, kaffe og animalske produkter.

MRL for triazofos er endret for diverse krydder og er satt til LOD for animalske produkter.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, seksjon Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser ("reasoned opinions") og annen relevant informasjon.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten kan føre til økninger i antall analyser av rester av plantevernmidler i mat og fôr. Dette har betydning spesielt for næringen og det offentlige kontrollapparatet. I tillegg vil endringer i MRLer kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver.

Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser for hverken næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet,

Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0432 Kommisjonsforordning (EU) nr. 432/2012 av 16. mai 2012 som etablerer en liste over tillatte helsepåstander, andre enn de som refererer til reduksjon av risiko for sykdom og til barns utvikling og helse (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag og innhold

Rettsakten fastsetter den såkalte artikkel 13 listen med godkjente helsepåstander.

Det fremgår av påstandsforordningen artikkel 13(3) at Europakommisjonen skal fastsette en positivliste for helsepåstander innen 31. januar 2010, men listen ble først lagt frem for EUs faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse (SCFCAH) til avstemning 5. desember 2011. Listen som det ble stemt over, inneholder 222 påstander som er positivt vurdert av EFSA. Flertallet av påstandene gjelder vitaminer og mineraler. EFSA kom i utgangspunktet med over 500 positive vurderinger, men flere av disse var innholdsmessig så like at de er blitt slått sammen. Antallet er derfor mer enn halvert i selve positivlisten. Rettsakten over de 222 godkjente helsepåstandene inneholder også betingelser for bruk tilknyttet hver enkelt påstand. Det kan også være tilknyttet informasjon eller advarsler som skal oppgis ved bruk av påstanden.

Positivlisten omfatter ikke planter/urter da påstander om slike næringsmidler foreløpig ikke er vurdert av EFSA. Den omfatter heller ikke enkelte andre påstander som av ulike grunner fortsatt er under diskusjon, selv om de er positivt vurdert av EFSA. Dette gjelder bl.a. påstander om koffein og enkelte påstander relatert til DHA hvor det er stilt spørsmål ved risikoen ved bruk av høye doser. Videre er det flere påstander hvor EFSA i utgangspunktet har kommet med negative vurderinger der virksomhetene har fått en ny mulighet til å sende inn dokumentasjon. Dette gjelder først og fremst påstander om probiotika. I de tilfellene virksomheter har sendt inn ytterligere informasjon, foretar EFSA en ny vurdering. Den første bolken av disse EFSA-vurderingene ble publisert 5. juni 2012 og neste bolk ventes publisert i juli 2012. Påstander som ble innmeldt, men som foreløpig er satt på vent, kan fortsatt benyttes uten at de er godkjent. De må imidlertid være dokumentert og oppfylle de generelle vilkårene/kravene i påstandsforordningen.

Europakommisjonen har antydnet at neste del av positivlisten vil legges frem for SCFCAH før årsskiftet, men det er ikke gitt noen bestemt tidsangivelse eller beskrivelse for hva den neste delen vil omfatte. Det kan imidlertid antas at den videre fastsettelsen vil skje i flere deler.

Det vil også bli etablert en negativliste. Denne vil imidlertid ikke bli fastsatt i en rettsakt, men kun bli publisert i et register på Europakommisjonens hjemmesider. Hvordan denne listen konkret vil se ut, er foreløpig ikke klart, men påstandene vil sannsynligvis publiseres i grupper ut i fra hvilke grunner EFSA har gitt for sine negative vurderinger.

Bakgrunn:

Norge og EU-landene meldte med grunnlag i forordning (EF) nr. 1924/2006 (påstandsforordningen) inn ca. 44000 helsepåstander til Europakommisjonen innen fristen som var satt til 31. januar 2008. Etter en konsolideringsprosess ble disse redusert til ca. 4700 påstander som ble oversendt EFSA for vurdering. Dette gjelder såkalte funksjonspåstander etter artikkel 13(1). Totalt er 3000 slike påstander nå vurdert av EFSA.

Merknader

Rettslige konsekvenser for Norge:

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Virksomhetene: Etter ikrafttredelsen i EU er det gitt en 6 måneders frist for å ta de påstandene som ikke er godkjent ut av bruk. Utløpet av fristen vil være 14. desember 2012. Etter dette skal alle påstander være godkjent. Dette innebærer at både de påstandene som er vurdert og ikke godkjent, og de som ikke ble innmeldt før 31. januar 2008, må tas ut av bruk. Unntak gjelder for påstander som ble innmeldt, men som det foreløpig ikke er tatt stilling til. Samme overgangsperiode vil gjelde i Norge. De

norske virksomhetene må derfor også tilpasse seg det nye regelverket tidsnok til å kunne overholde dette. Dersom forordningen som inneholder positivlisten implementeres i norsk regelverk etter 14. desember 2012, vil tidspunktet forskyves til implementeringstidspunktet i Norge. Forbrukerne EFSA vurdering av helsepåstandene og godkjenningsplikten som trer i kraft 6 måneder etter fastsettelse av rettsakten, gir forbrukeren større trygghet for at de påstandene som er i bruk er vitenskapelig dokumentert og ikke villedende.

Mattilsynet: Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0380 Kommisjonsforordning (EU) nr. 380/2012 av 3. mai 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til betingelsene for bruk og bruksnivåer for aluminiums holdige tilsetningsstoffer (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer betingelsene for bruk og bruksnivåene for tilsetningsstoffer som inneholder aluminium i unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008.

European Food Safety Authority (EFSA) anbefaler et tolerabelt ukentlig inntak (TWI) for aluminium på 1 mg/kg kroppsvekt per uke. EFSA mener at det reviderte TWI generelt blir overskredet for særlig sårbare forbrukere, og da særlig barn, i store deler av Europa.

EFSA vurderer det slik at den viktigste eksponeringskilden for aluminium i dag er via maten, både på grunn av naturlig forekomst i maten og som følge av bearbeiding (inkluderer tilsetningsstoffer) av maten. EFSA kan ikke sette tall på de enkelte kildenes betydning fordi kostholdsundersøkelser og analysemetoder bare gir den totale mengden aluminium i matvaren. På bakgrunn av EFSA's vurderinger skjerpes nå vilkårene for bruk av aluminiumholdige tilsetningsstoffer.

I vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 er det tillatt å bruke aluminiumholdige tilsetningsstoffer i en lang rekke matvarer og ofte uten mengdebegrensning. Dessuten er det tillatt å benytte fargestoffer som kan inneholde aluminium i lakkform, uten noen restriksjoner på hvor mye aluminium disse fargestoffene inneholder. Merking av innholdet av aluminium i fargestoff som ikke er beregnet for salg til den endelige forbruker, er frivillig.

Endringene i forordningen er som følger:

Det aluminiumholdige bærestoffet bentonitt (E 558) benyttes ikke lenger i følge næringsmiddelprodusentene. Stoffet er derfor ikke oppført i del 1 i vedlegg III til forordning (EF) nr. 1333/2008, og tas derfor ut av tilsetningsstofflisten i del B i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008. De aluminiumholdige tilsetningsstoffene kalsiumaluminiumsilikat (E 556) og aluminiumsilikat (kaolin) (E 559) fases ut fra del B i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 fordi disse stoffene kan erstattes av andre tilsetningsstoffer. For øvrig er det en innstramning av bruksbetingelsene for de aluminiumholdige tilsetningsstoffene som i dag er tillatt. For fargestoffer som inneholder aluminium i lakkform, blir det satt grenseverdier for hvor mye aluminium som godtas i matvaren. Fordi dagens produksjonsmetoder for fremstilling av fargestoffer som inneholder aluminium i lakkform, ikke har mengdebegrensning på aluminiuminnhold, slik som denne nye forordningen har, gis det en overgangsperiode slik at næringsmiddelforetakene kan tilpasse seg de nye kravene. Merking av innholdet av aluminium i fargestoffer som ikke er beregnet for salg til den endelige forbruker, gjøres obligatorisk innenfor 12 måneder etter ikrafttredelse av forordningen, slik at næringsmiddelprodusentene som bruker slike fargestoffer kan tilpasse seg til de nye grenseverdiene.

Endringsforordningen ble fastsatt av Europaparlamentet og Rådet 3. mai 2012 og trådte formelt i kraft i EU 23. mai 2012. Bestemmelsene i forordningen skal imidlertid først gjelde fra 1. februar 2014. Ettersom vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 ikke kommer til anvendelse før 1. juni 2013, og av hensyn til brukervennlighet, er det satt inn en ekstra kolonne som viser tidspunktet som bestemmelsen skal gjelde fra.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Mattilsynet mener at det viktig for både virksomhetene og forbrukerne at den helsemessige risikoen reduseres. Rettsakten medfører at virksomhetene må endre dagens bruk, men fordi overgangstiden er såpass lang antas det at endringen ikke innebærer økonomiske og andre konsekvenser av betydning for virksomhetene. Endringen som medfører redusert eksponering for aluminium, vil ha en overvekt av positive konsekvenser for forbrukerne, myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0379 Kommisjonsforordning (EU) nr. 379/2012 av 3. mai 2012 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder helsepåstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder avgjørelser av to søknader om bruk av helsepåstander etter artikkel 13 i forordning (EF) nr. 1924/2006 om bruk av ernærings- og helsepåstander på næringsmidler (påstandsforordningen). Helsepåstander etter denne bestemmelsen gjelder andre påstander enn de som viser til redusert sykdomsrisiko og til barns utvikling og helse. Søknadene gjelder melkesyrebakterier og kollagen, og begge avslås. Begge avslagene er i samsvar med EFSAAs vurdering. For disse to søknadene er grunnlaget artikkel 13(5) som viser til at det må foreligge nyutviklet vitenskapelig data. Godkjente helsepåstander fremgår av et register som Kommisjonen har opprettet.

Påstandsforordningen er bygd opp slik at det må utvikles og vedtas et utfyllende regelverk før bruken av ernærings- og helsepåstander er fullt ut harmonisert. En del av det utfyllende regelverket som skal utvikles med grunnlag i påstandsforordningen, er godkjente helsepåstander etter forordningens artikkel 13(5). Det er den enkelte virksomhet som sender inn søknader om bruk av helsepåstander etter artikkel 13(5) i påstandsforordningen til den kompetente myndighet i et medlemsland. Medlemslandene skal så behandle og vurdere søknaden etter de bestemmelsene som fremgår av forordning (EF) nr. 353/2008, før den videresendes til EFSA for en vurdering av det vitenskapelige grunnlaget for søknaden. Kommisjonen tar vurderingene fra EFSA i betraktning når søknadene avgjøres. Avgjørelsene som innebærer avslag, forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren med kontroll. Påstander som ikke godkjennes, vil fremgå av det samme registeret som de innvilgede helsepåstandene.

Merknader

Rettslige konsekvenser for Norge:

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Virksomhetene

Virksomhetene må ta avslåtte påstander ut av bruk. I EU er det etter ikrafttredelse av forordningen en 6 måneders frist for å ta de påstandene som ikke er godkjent, ut av bruk. Avgjørelsen må også implementeres i norsk regelverk før den kan legges til grunn i Norge. Det er usikkert om disse påstandene er i bruk i Norge i dag.

Forbrukerne

EFSA's vurdering av de enkelte søknadene gir forbrukeren større trygghet for at de påstandene som er i bruk, er vitenskapelig dokumentert.

Mattilsynet

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0322 Kommisjonsforordning (EU) nr. 322/2012 av 16. april 2012 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av klopyralid, dimetomorf, fenpyrazamin, folpet og pendimetalin i eller på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for klopyralid, dimetomorf, fenpyrazamin, folpet og pendimetalin i eller på visse produkter.

MRL for rester av klopyralid, dimetomorf, fenpyrazamin, folpet og pendimetalin er endret fordi plantevernmidlene har blitt søkt om bruk til nye kulturer.

MRL for klopyralid er endret for produktene blomkål, hodekål, turnips, kålrot, brokkoli, linfrø og enkelte animalske produkter. Klopyralid er tillatt brukt i Norge som ugressmiddel til kulturene høst- og vårkorn og i typer gressenger, oljeraps, oljerybs, fôrraps, fôrmargkål, kålrot, rosenkål, hodekål og mais.

MRL for dimetomorf er gitt for produktene spinat og bladbete. Dimetomorf er tillatt brukt i Norge som soppmiddel mot tørråte i poteter og soppjukdommer i purre.

MRL for fenpyrazamin er gitt for produktene druer, tomater, pepper, auberginer og produkter av gresskarfamilien med spiselig skall. MRL for rester av fenpyrazamin har tidligere ikke vært satt. MRL er satt til LOD (lower limit of analytical determination) som er 0,01 mg/kg, for andre produkter.

MRL for folpet er gitt for produktene hvitløk og tomater.

MRL for pendimetalin er gitt for produktene grønnkål, kinakål, kålrot og urter.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, seksjon Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser ("reasoned opinions") og annen relevant informasjon.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten kan føre til økning i antall analyser av rester av plantevernmidler i mat og fôr. Dette har betydning spesielt for næringen og det offentlige kontrollapparatet. I tillegg vil endringer i MRLer kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer.

Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser for hverken næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0307 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 307/2012 av 11. april 2012 om fastsettelse av gjennomføringsregler til artikkel 8 i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer i næringsmidler (berikingsforordningen) (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter gjennomføringsregler for håndhevingen av artikkel 8 i berikingsforordningen (forordning (EF) nr. 1925/2006).

Berikingsforordningens artikkel 8 inneholder bestemmelser som begrenser bruk av såkalt "visse andre stoffer" i næringsmidler. Disse bestemmelsene gjelder for alle næringsmidler, også for kosttilskudd. "Andre stoffer" er stoffer som har en ernæringsmessig eller fysiologisk effekt, unntatt vitaminer og mineraler. Andre stoffer kan for eksempel være planter/plante-ekstrakter, aminosyrer, fettsyrer, antioksidanter og koffein etc.

Andre stoffer med identifisert helseisiko skal enten forbys eller pålegges restriksjoner ved bruk i næringsmidler. Stoffene skal listes opp i forordningens vedlegg 3, henholdsvis i A-listen (forbudte stoffer), B-listen (stoffer med restriksjoner) eller C-listen (stoffer hvor det er identifisert potensielt helseskadelige effekter, men at det samtidig eksisterer vitenskapelig usikkerhet, og som er under vurdering). Det er per mai 2012 ikke oppført noen stoffer i forordningens vedlegg 3.

"Andre stoffer" reguleres altså negativt. Dette innebærer at det kun er "andre stoffer" som er oppført på A-, B- eller C-listen (betegnes heretter som negativlisten) som vil være regulert.

Forordning (EU) nr. 307/2012 fastsetter regler for hvordan medlemsstatene skal sende inn informasjon for å få et stoff som er potensielt helsefarlig oppført på negativlisten, og etablerer regler for hvordan berørte parter kan sende inn vitenskapelig dokumentasjon. Når vurderingsprosedyren startes, innebærer dette at EFSA skal gjøre en risikovurdering, før stoffet eventuelt kan inkluderes på negativlisten. Rettsakten setter betingelser for når medlemsstatene kan be om å få et stoff oppført på negativlistene, hvilken dokumentasjon som må vedlegges, prosedyrer for konsultering av andre medlemsstater, risikovurdering ved EFSA og innsending av kommentarer og dokumentasjon fra bransjen og andre berørte parter (gjelder bare stoffer på C-listen).

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring av forskrift 26. februar 2010 nr. 247 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten vil ha konsekvenser for Mattilsynet og Vitenskapskomiteen for mattrygghet dersom det vurderes nødvendig å be om å få oppført stoffer på negativlisten (utarbeidelse av dokumenterte søknader). Fordi rettsakten setter høye krav til framlegging av dokumentasjon for å iverksette en vurderingsprosedyre, vil det antakelig bli få stoffer som er aktuelle å regulere i denne forordningen (se under vurdering). I de tilfeller man vil foreslå å inkludere et stoff på negativlisten, vil det kreve en grundig risikovurdering inkludert inntaksberegninger.

Dersom Norge ønsker å få oppført et stoff på negativlisten, skal dokumentasjonen sendes til et EFTA-organ (ESA eller EFTAs faste komité i henhold til avtalen som fordeler myndigheter mellom disse organene) som distribuerer videre til Europakommisjonen. Dersom bransjen vurderer det nødvendig å

sende inn dokumentasjon for stoffer som oppføres på C-listen, vil dette ha økonomisk-administrative konsekvenser for bransjen.

Vurdering

Norge har i diskusjonene om rettsakten hatt en generell holdning om at det bør innføres et regelverk på fellesskapsnivå for tilsetning av såkalte "andre stoffer" til næringsmidler, dersom slik tilsetning kan være forbundet med helserisiko.

Norge og flere andre land har i diskusjonene vært opptatt av å sikre at kravene for å sette i gang prosedyren i artikkel 8 i berikingsforordningen ikke bør tolkes for strengt, slik at man har mulighet til å regulere de stoffene hvor det er identifisert helserisiko. Man har kommet et stykke på vei, ved at det i den vedtatte rettsakten framkommer tydelig at det er to separate vilkår som kan iverksette vurderingsprosedyren:

- 1) et stoff som tilsettes i mengder som vil medføre inntak som langt overstiger mengden man får gjennom et normalt kosthold, og/eller
- 2) på annen måte vil representere en potensiell helserisiko for forbrukerne.

Videre er det også hensiktsmessig at det vil være opp til medlemslandene om kosttilskudd og berikede produkter skal tas i betraktning ved en vurdering av om inntaket av et stoff er langt høyere enn i et normalt kosthold. Det vil variere fra stoff til stoff hvilke data som finnes tilgjengelig, og det må vurderes fra sak til sak om det er relevant å inkludere inntak fra kosttilskudd og/eller beriket mat. Det er også tatt inn formuleringer som etter Mattilsynets mening muliggjør å estimere inntaket av stoffer. Dette er avgjørende fordi det i de fleste tilfeller ikke vil være mulig å gjøre faktiske/reelle beregninger av inntaket for å vise at et inntak av et stoff har økt. Dette fordi det i hovedsak ikke finnes informasjon om inntak av "andre stoffer" i kostholdsdataene. Det er likevel fortsatt et generelt problem at det finnes lite data om såkalte "andre stoffer", og dette vil gjøre det vanskelig å presentere dossierer i henhold til kravene. I praksis vil dette bety at det antakelig er få stoffer som oppfyller kravene til å starte vurderingsprosedyren, og dermed at det er få stoffer som vil bli inkludert på negativlisten, og slik få stoffer som vil reguleres på fellesskapsnivå.

Det vil likevel være mulig å regulere "andre stoffer" som ikke er oppført på negativlisten nasjonalt. Berikingsforordningen regulerer, som nevnt, andre stoffer negativt. Det innebærer at kun stoffene som er oppført på A-, B- eller C-listen vil være regulert. "Andre stoffer" som ikke er oppført på listene er ikke regulert i harmonisert EU-regelverk (med mindre stoffet er såkalt ny mat/novel food). Norge har på lik linje med de andre landene i EØS-området mulighet til å fastsette nasjonale regelverk på dette området innenfor de rammene som EØS-avtalen setter. Mattilsynet har fått tilslutning fra HOD til å vurdere nærmere om bruk av "andre stoffer" i kosttilskudd/næringsmidler bør reguleres nasjonalt og jobber med en utredning av dette. Denne typen regelverk må imidlertid notifiseres etter bestemmelsene om dette i EØS-høringsloven. Flere EU-land har fastsatt nasjonale regelverk som regulerer "andre stoffer", blant annet Danmark. Danmark notifiserte et nytt regelverk om "andre stoffer" i kosttilskudd og andre næringsmidler til Europakommisjonen og fikk aksept for dette (regelverket ble fastsatt i Danmark august 2011). Regelverket omfatter 23 stoffer som er oppført på en positivliste med kriterier for bruk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XIII Legemidler

32012R0222 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 222/2012 av 14. mars 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet triklabendazol (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 222/2012 omhandler triklabendazol, som er et antiparasittmiddel. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 med grenseverdi (MRL) for muskel, fett, lever og nyre, men ikke melk, hos drøvtyggere. Etter en søknad fra Irland til European Medicines Agency (EMA) om ekstrapolering til melk, har Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) anbefalt en midlertidig MRL for melk, gjeldende til 1. januar 2014. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 222/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsaken fører til at triklabendazol får en midlertidig MRL for melk fra drøvtyggere frem til 1. januar 2014. Hvis Irland innen den tid kommer med utfyllende dokumentasjon, kan den midlertidige MRL gjøres endelig.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsaken anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert i Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32012R0221 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 221/2012 av 14. mars 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler av animalsk opprinnelse for stoffet klosantel (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 221/2012 omhandler klosantel, som er et antiparasittmiddel. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 med grenseverdi (MRL) for muskel, fett, lever og nyre hos storfe og sau. Etter en søknad fra Irland til European Medicines Agency (EMA) om ekstrapolering til melk, har Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) anbefalt en midlertidig MRL for melk, gjeldende til 1. januar 2014. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 221/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsaken fører til at klosantel får en midlertidig MRL for melk fra storfe og sau frem til 1.

januar 2014. Hvis Irland innen den tid kommer med utfyllende dokumentasjon, kan den midlertidige MRL gjøres endelig.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE-OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapitel I Veterinære forhold

32012D0489 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/489/EU av 24. august 2012 som endrer vedtak 2007/453/EF når det gjelder BSE-status i Østerrike, Belgia, Brasil, Colombia, Kroatia og Nicaragua (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten oppdaterer vedtak 2007/453/EF som lister opp medlemsland i EU, EFTA og visse tredjeland iht. deres BSE-status i følgende kategorier: neglisjerbar, kontrollerbar og ubestemt fare for å ha BSE (kugalskap). Oppdateringen gjelder Østerrike, Belgia, Brasil og Colombia som oppgraderes fra kontrollerbar til neglisjerbar kategori, samt Kroatia og Nicaragua som begge får status kontrollerbar BSE-risiko.

Det er Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) som vurderer søknadene hvorpå EU innlemmer deres kategorisering av land fortløpende. Vedlegget i vedtak 2007/453/EF oppdateres nå iht. OIEs generalforsamlings avgjørelser i mai 2011.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii. Norge er vurdert av OIE og kategorisert som et land med neglisjerbar risiko for å ha BSE.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32012R0610 Kommisjonsforordning (EU) nr. 610/2012 av 9. juli 2012 som endrer forordning (EF) nr. 124/2009 av 10. februar 2009 som fastsetter maksimumsgrenser for innholdet av koksidiostatika og histomonostatika i næringsmidler, som en følge av uunngåelig overføring av disse stoffene fra fôr der de ikke skal forekomme (vedlegg I kap II HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 124/2009 fastsetter grenseverdier for største tillatte innhold av koksidiostatikarester i animalske næringsmidler, MRL-verdier, som skyldes uunngåelig kryssforurensning av fôr der koksidiostatika ikke skal forekomme. Ingen histomonostatika er godkjent som fôrtilsetningsstoff i EU. MRL-verdiene skal vurderes fortløpende, basert på vitenskapelig og teknologisk utvikling.

Det er utarbeidet prosedyrer for hvordan MRL-verdier for ulike farmakologisk aktive stoffer skal fastsettes, ved forordning (EF) nr. 470/2009. I tråd med disse forordningene, er MRL-verdier for flere koksidiostatika (ulike aktive stoffer) revurdert. De nye, fastsatte MRL-verdiene går fram av forordning (EU) nr. 610/2012, som vist nedenfor.

Lasalocid natrium: I tråd med regelverket som klassifiserer og fastsetter MRL-verdier for visse farmakologisk aktive stoffer, er stoffet lasalocid revurdert, ved forordning (EU) nr. 86/2012. Dette medfører endring av MRL-verdien for innhold av preparatet lasalocid natrium i animalske næringsmidler. Endringen gjelder for næringsmidler fra andre dyr enn fjørfe og storfe. Det medfører at MRL-verdien for lasalocid natrium i nyrer er senket fra 50 til 20 µg/kg våt vekt, som er eneste endring.

Maduramicin: Overføringsgraden av maduramicin fra verpehønefôr til egg er nærmere undersøkt. Det viste seg at verpehønefôr, som var uunngåelig forurenset med maduramicin, men der innholdet var under øvre tillatte grense, medførte høyere nivå i egg enn gjeldende MRL-verdi tillot. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert resultatet, og de fant at det påviste innholdet i egg ikke er til skade for folkehelsen. MRL-verdien for maduramicin i egg er derfor spesifisert og hevet fra 2 til 12 µg/kg.

Nicarbazin: Preparatet er regodkjent som fôrtilsetningsstoff, og ved regodkjenningen er følgende endringer foretatt i MRL-verdiene: Egg - økning fra 100 til 300 µg nicarbazin/kg, lever økning fra 100 til 300 µg/kg og andre animalske næringsmidler økning fra 25 til 50 µg/kg, alt i våt vekt. EFSA vurderer søknader om regodkjenning av fôrtilsetningsstoffer, og fant de omsøkte MRL-verdiene trygge for folkehelsen.

Diclazuril: Godkjenningen av preparatet er endret ved at det har fått godkjent en utvidelse av bruksområdet. Det medfører at perlehøner også kan få fôr tilsatt diclazuril, og perlehøner er derfor ikke lenger i listen over dyr der MRL-verdier baserer seg på uunngåelig kryssforurensning av fôr, der koksidiostatikumet diclazuril ikke skal forekomme (non-target feed). Preparatet er tidligere godkjent i fôr til andre fjørfe. Bestemmelsene er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer. De tre er i kraft i EU 29. juli 2012.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften. Ved godkjenning av koksidiostatika som fôrtilsetningsstoff, inngår også MRL-verdiene i godkjenningen. Imidlertid er bare lasalocid natrium og maduramicin blant de koksidiostatika som er godkjent i Norge. Norge har et generelt unntak i EØS-avtalen for koksidiostatika i fôr. Det er en tilpasningstekst i EØS-avtalen, og den sier at Norge kan videreføre nasjonal lovgiving av regelverket som gjaldt ved tiltredelse av EØS-avtalen i 1994, for koksidiostatika i fôr. Ved ikrafttredelsen av EØS-avtalen gjaldt "Fôrvarebestemmelser" fastsatt av Statens tilsynsinstitusjoner i landbruket, STIL i 1987. Dette regelverket omfattet fem godkjente koksidiostatika. Regelverket er videreført, slik at det bare er de fem koksidiostatikaene som fortsatt er godkjent til bruk i Norge. Nicarbazin og diclazuril er ikke blant disse, derfor endres ikke MRL-verdiene fôrtilsetningsstoff-forskriften for andre koksidiostatika enn lasalocid natrium og maduramicin. Mattilsynet utarbeider imidlertid nå en nasjonal forskrift, som skal omfatte MRL-verdier for de "ikke-godkjent koksidiostatika" i animalske næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Reduskjonen av MRL-verdien for lasalocid i nyrer er betydelig, men siden nyrer i liten grad går til humant konsum i Norge, vil dette ikke få noen konsekvenser. MRL-verdien for maduramicin i egg og i lever er hevet betraktelig. Det kan medføre at større mengder egg og lever kan godkjennes til humant konsum. Rester av koksidiostatika i næringsmidler, som overstiger MRL-verdiene, er svært sjelden et problem i Norge. I praksis vil neppe endringene få noen konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon og Spesialutvalget for næringsmidler; der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet,

Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012R0456 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 456/2012 av 30. mai 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1266/2007 om gjennomføringsbestemmelser til rådsdirektiv 2000/75/EF om kontroll, kartlegging, overvåking og restriksjoner på forflytting av visse dyr som er mottakelige for blåtunge (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 456/2012 endrer forordning (EU) nr. 1266/2007 (blåtungeforordningen) på en rekke områder. Noen av endringene er et resultat av en nylig revisjon av blåtungedirektivet (rådsdirektiv 2000/75EF), hvor reglene for vaksinasjon er blitt mer fleksible. Andre endringer gjøres som følge av nyere viten og utvikling på området.

Rettsakten inneholder følgende endringer:

1. BT-Net systemet avvikles:

Tidligere har medlemslandene rapportert resultatene fra overvåking av blåtunge til et eget rapporteringssystem, BT-Net system. Da erfaring fra de siste år har vist at en har nok og tilsvarende informasjon fra andre obligatoriske rapporteringssystemer i EU, opphører plikten til rapportering til BT-Net.

2. Opphør av "lav risiko sone":

Tidligere hadde medlemslandene anledning til å opprette en sone utenfor restriksjonssonen, hvor en ikke hadde virussirkulering, men hvor en vaksinerte for å forebygge spredning av sykdommen. Ved gjennomføringen av direktiv 2012/5/EU, som gir en generell adgang til å vaksinere også utenom restriksjonssoner, er opprettelsen av en slik "lav risiko sone" ikke lenger nødvendig.

3. Opprettelse av "midlertidig frie soner":

Det åpnes opp for at medlemslandene kan opprette en "midlertidig fri sone" innenfor et restriksjonsområde, når det ikke er påvist virussirkulering i minst et år, inkludert en hel vektorsesong. Denne ordningen innføres for å gi et område økt beskyttelse mot reinfeksjon, i tiden før oppnåelse av full fristatus.

4. Behandling med insektmidler:

Kravet om behandling av dyr med insektmidler ved transport bortfaller. Dette begrunnes med at det ikke foreligger vitenskapelig dokumentasjon på effekten av slik behandling, og at det heller ikke finnes tilbakeholdelsesfrister for preparatene som brukes. Miljøpåvirkningen vurderes også som uheldig.

5. Transplacental overføring:

I følge EFSA's vurdering kan virus av serotypen BTV-8 overføres via morkaken til fosteret. Tilsvarende er ikke bevist for de andre BTV-serotypene. Restriksjonene for forflytning av drektige dyr, begrenses derfor til soner med restriksjoner for BTV-8.

6. Overvåking:

Basert på de siste års erfaring, er prinsippene for overvåking revurdert. De harmoniserte minimumskravene til overvåking er blitt enklere og gir medlemsstatene større fleksibilitet i utformingen av sine programmer. For å dokumentere fristatus, blir minimumskravet at prøveuttaket er stort nok til å påvise en prevalens på 5 % innenfor en sikkerhet på 95%, i et tidsrom på 2 år.

7. Vektorbeskyttede bygninger:

Det fastsettes krav til såkalte vektorbeskyttede bygninger. Kravene er i tråd med OIEs landdyrhelsekode og begrepet "vektorbeskyttede bygninger" erstatter det tidligere brukte "vektorsikre bygninger". Minimumskravene til slike bygninger spesifiseres i et eget vedlegg, og omfatter blant annet krav til doble dører, netting for vinduene og overvåking og kontroll av vektorer. Disse bygningene vil kreve godkjenning og regelmessig tilsyn av myndighetene.

8. Tidligere overgangsbestemmelser:

En overgangsordning, som har gitt medlemslandene mulighet for å stille strengere krav til unge dyr som innføres fra en restriksjonssone, blir nå avvirket. Ordningen ble innført fordi det ikke forelå spesifikke krav til vektorsikre bygninger, og at det av den grunn var en uttalt skepsis til funksjonen av disse bygningene blant medlemslandene. Ordningen har vært brukt av mange land og er fornyet en rekke ganger. Da det nå innføres krav til vektor beskyttede bygninger, avvikles denne overgangsordningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Forordningen krever endring i forskrift av 30. april 2008 nr. 416 om kontroll med, overvåking av bluetongue og restriksjoner på forflytning av dyr som er mottakelige for bluetongue.

Økonomiske og administrative konsekvenser: For myndighetene vil endringene i krav til overvåking gi større fleksibilitet når det gjelder utformingen av kostnadseffektive overvåkingsprogrammer. Kravene til myndighetenes godkjenning av vektor beskyttede bygninger vil derimot innebære økt administrasjon, i tilfelle eksport av dyr fra Norge i en utbruddssituasjon. Det vil likevel være lite sannsynlig at næringen vil etablere slike bygg, med tanke på de store kostnadene dette vil medføre. Slike bygg vil ikke være aktuelle for "vanlig handel" med dyr, men begrense seg til avlsmessig meget verdifulle individer. Avviklingen av BT-Net vil være en administrativ lettelse, selv om den ikke vil gi stor økonomisk gevinst. For næringen vil de øvrige endringene ha små eller ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for Matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0253 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/253/EU av 10. mai 2012, om endring av vedlegg II til rådsdirektiv 2004/68/EF når det gjelder de generelle kriteriene for at et område skal kunne erklæres fritt for blåtunge (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/253/EU endrer vedlegg II til rådsdirektiv 2004/68/EF. Dette direktivet er et rammedirektiv, som fastsetter dyrehelsekrav for import og transitt av visse arter levende hov- og klauvdyr. Dyreartene som omfattes er listet i vedlegg I til direktivet. Vedlegg II definerer hvor lenge et område må ha vært fritt for en sykdom, uten bruk av vaksinasjon, for å få anerkjent fristatus. Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/253/EU endrer dette tidsrommet for blåtunge fra 12 til 24 måneder. Endringen er i tråd med nye regler som er gjennomført for samhandel innen EU.

Merknader

I EU er reglene for blåtunge nylig endret. I rådsdirektiv 2000/75/EF (blåtungedirektivet) er det åpnet opp for en mer fleksibel bruk av inaktiverede vaksiner enn tidligere. Som en følge av dette, og nylige endringer i OIEs landdyrehelsekode, er forordning (EF) nr. 1266/2007 (blåtungeforordningen) revidert. Her er blant annet kravene for fristatus for blåtunge skjerpet ved at det nå kreves fravær av virussirkulering i to år, før et område kan erklæres fritt for blåtunge. Som en følge av dette, og for at reglene for samhandel og import skal samsvare, endres også rådsdirektiv 2004/68/EF.

Rettslige konsekvenser

Rådskonklusjon 2004/68/EF gir Kommisjonen myndighet til å fastsette gjennomføringsbestemmelser for direktivets dyrehelsekrav. De viktigste bestemmelsene er nedfelt i forordning (EU) nr. 206/2010, som omfatter tredjelandslister, sertifikatmodeller og dyrehelsekrav. I norsk regelverk følger kravene av forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr (importforskriften). I forskriften ligger de materielle helsekravene i de vedlagte helsesertifikatene, og ikke i artiklene i forordningen.

Endringen av rådskonklusjon 2004/68/EF vil kreve endring av norske forskrifter:

De materielle endringene medfører ikke forskriftsendring da disse allerede er tatt inn i EØS-avtalen ved implementeringen av kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 497/2012 av 7. juni 2012. Denne forordningen, som ble tatt inn etter forenklet prosedyre, gjør endringer i helsesertifikatene i forordning (EU) nr. 206/2010 og innfører blant annet kravet om frihet for blåtunge i 24 måneder ved tredjelandsimport. I norsk rett er rettsakten implementert ved forskrift 26. juni 2012 om endring i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr.

Endringene som følge av rådskonklusjon 2004/68/EF er derfor av mer teknisk karakter, og består i oppdateringer av EØS-henvisningsfeltene i følgende forskrifter:

- forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe (handelsforskriften for storfe)
- forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin (handelsforskriften for svin)
- forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av småfe (handelsforskriften for småfe)
- forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av hestefamilien (handelsforskriften for hest)
- forskrift 20. februar 2004 nr. 484 om dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler (balais-forskriften)

Da de materielle kravene i rådskonklusjon 2004/68/EF allerede er implementert i norsk rett, er det etter Mattilsynets vurdering åpenbart unødvendig å sende forordningen på høring.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten antas ikke å få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32012R0839 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 839/2012 av 18. september 2012 om godkjenningen av urea som fôrtilsetningsstoff til drøvtyggere (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler re-godkjenning av urea som fôrtilsetningsstoff til drøvtyggere der drøvtyggerfunksjonen er veletablert. Preparatet er klassifisert i kategorien Tilsetningsstoffer med ernæringsmessige egenskaper og den funksjonelle gruppen Urea og dets derivater. Preparatet er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og miljøet på de omsøkte betingelsene. Urea er effektivt som en kilde for ikkeprotein-nitrogen (NPN) ved mikrobiell fordøyelse i vomma hos drøvtyggere. Høyeste godkjente mengde urea skal bare brukes når fôret er rikt på lettfordøyelige karbohydrater og lite løselig nitrogen.

Betingelsene for godkjenning av urea er noe endret siden det første gang ble godkjent. Derfor er det gitt en overgangsperiode fram til 19. mai 2013, der virksomhetene som produserer eller bruker urea i fôret, kan merke produktene i tråd med gammelt regelverk. Det er også åpnet for å kunne bruke opp eksisterende lager av urea og fôrvarer som inneholder urea, produsert i samsvar med den tidligere godkjenningen. Grensen for største tillatte innhold av urea i fullfôr til drøvtyggere på 8 800 mg/kg, og urea-N skal ikke utgjøre over 30 % av total nitrogentilførsel i daglig fôrrasjon. Ved merking av fôr som inneholder urea skal det angis: "Urea skal bare brukes til drøvtyggere som har utviklet en vomfunksjon", og "Tilvenning til høyeste tillatte dose av urea skal skje gradvis". Godkjenningen har varighet til 19. november 2022. Den er gitt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319, om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Siden urea allerede er et godkjent fôrtilsetningsstoff, vil ikke rettsakten få konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. For fôrindustrien er det fordelaktig at det er gitt overgangsordninger både for omsetning av fôrvarer som er merket etter tidligere regelverk og ved at eksisterende lagervare kan brukes opp. Det gir en glidende overgang til nytt regelverk, industrien får tid til å tilpasse seg og allerede produsert fôr kommer til nytte. Merkingen, som presiserer bruksområdet, er en nyttig informasjon til husdyrholdere som bruker fôrvarer der urea inngår. Slik kan dyra føres riktig, og en unngår dårlig tilvekst, redusert melkeytelse og i noen tilfelle syke dyr. Tilsetning av urea i fôr medfører også redusert bruk av andre proteinkilder, og kan gjøre fôret billigere i innkjøp.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0838 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 838/2012 av 18. september 2012 om godkjenningen av *Lactobacillus brevis* (DSMZ 21982) som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av *Lactobacillus brevis* (DSMZ 21982) som et fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter. Preparatet er klassifisert i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen ensileringsmidler. Det er vurdert av European Food Safety Authority (EFSA), som finner det trygge for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. Preparatet kan forbedre resultatet av ensilering ved å øke produksjonen av eddiksyre som vil resultere i bedre holdbarhet av fôret. Det er fastsatt en grense for minste tillatte innhold for preparatet med et minimum innhold av 8 x 10¹⁰ KDE/g av tilsetningsstoffet (KDE er kolonidannende enheter).

Godkjenningen har varighet til 9. oktober 2022. Den er gitt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da preparatet allerede er i bruk. Hvorvidt fôrindustrien vil ta i bruk dette preparatet, vil avhenge av praktiske og økonomiske forhold ved den enkelte virksomheten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0837 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 837/2012 av 18. september 2012 om godkjenningen av 6-fytase (EC 3.1.3.26) produsert av *Aspergillus oryzae* (DSM 22594) som førtilsetningsstoff til fjørfe, avvent smågris, slaktegris og avlspurker (innehaver av godkjenningen DSM Nutritional Products) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et enzympreparat, 6-fytase, som førtilsetningsstoff til flere dyrearter. Det er framstilt ved hjelp av en genmodifisert stamme av *Aspergillus oryzae* (DSM 22594). Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer. Preparatet er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner det trygt i bruk, og at det har effekt ved å øke utnyttelsen av fosfor i fôr hos alle dyrearter. Videre er det satt en minste grense for innhold i fullfôr for at preparatet skal ha ønsket effekt. Grenseverdien er 1 000 FYT/kg i fôr til avlspurker og 500 FYT/kg til de andre. (FYT er uttrykk for enzymaktivitet). Anbefalt dosering er også angitt. 6-fytasen bør brukes i fôr som inneholder over 0,23 % fytinbundet fosfor. Det foreligger analysemetode for enzymet. Godkjenningen har varighet fram til 9. oktober 2022. Den er gitt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da mange tilsvarende preparater allerede er godkjent og i bruk. Fôrindustrien får enda et fytasepreparat å velge blant. Da dette enzymet kan brukes i fôr til flere dyrearter, kan det føre til kostnadssparing hos fôrindustrien, da ett preparat har flere formål. Hvorvidt industrien ønsker å ta det i bruk, avhenger av praktiske og økonomiske forhold hos den enkelte virksomhet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0832 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 832/2012 av 17. september 2012 om godkjenningen av ammoniumklorid som en førtilsetningsstoff til slaktelam (Innehaver av godkjenningen Latochema Co. Ltd) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenningen av et preparat av ammoniumklorid som førtilsetningsstoff for slaktelam. Preparatet er godkjent i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Andre zootekniske tilsetningsstoffer (for reduksjon av pH i urinen). Det er vurdert av European Food Safety Authority (EFSA), som finner det trygg for dyrehelse, folkehelse og for miljøet. Ammoniumklorid kan redusere pH i urin hos slaktelam. Det er angitt analysemetode for preparatet. Preparatet skal blandes i fôr, og ferdigfôrblanding kan ikke brukes i mer en 3 måneder. Det er fastsatt grense for minste tillatte innhold på 10 000 mg/kg av fôr med vanninnhold på 12 %.

Godkjenningen har varighet til 8. oktober 2022. Den er gitt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da preparatet allerede er i bruk. For saueprodusentene og lammene får rettsakten positive konsekvenser. Preparatet reduserer urin pH og hindrer dannelsen av urinsteiner.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0414 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 414/2012 av 15. mai 2012 som endrer forordning (EU) nr. 554/2008 om minimum innhold og minimum anbefalt dosering for et enzym preparat av 6-phytase som fôrtilsetningsstoff til slaktekalkuner (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av minste tillatte innhold og minste anbefalte dosering av et enzympreparat 6-phytase som fôrtilsetningsstoff for slaktekalkuner. Enzymet er fremstilt ved hjelp av en genmodifisert bakteriestamme. Det er klassifisert i kategorien zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen fordøyelsesfremmende tilsetningsstoffer. Preparatets minste tillatte innhold og minste anbefalte dosering er redusert fra 1000 FTU/kg til 500 FTU/kg for slaktekalkuner. Den anbefalte doseringen varierer fra 500 FTU/kg til 2700 FTU/kg. Preparatets minste innhold og minste anbefalte dosering er lik. Dosering av 500 FTU/kg kan forbedre fosforutnyttelse hos slaktekalkuner. For andre dyrearter er doseringen uendret. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har en varighet til 8. juli 2018. Det følger ingen rapporteringsforpliktelser av rettsakten.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da preparatet allerede er i bruk. Siden preparatets minste dosering er lavere enn før, vil forbruket også bli lavere.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0413 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 413/2012 av 15. mai 2012 som endrer gjennomføringsforordning (EU) nr. 496/2011 om det minste tillatte innholdet av natriumbenzoat som fôrtilsetningsstoff til avvent smågris (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av minste tillatte konsentrasjon av natriumbenzoat (4d5 som er godkjent under gruppen andre zootekniske tilsetningsstoffer) fra 99,9 % til 99,0 % i fôrtilsetningsstoff til avvent smågris. Denne substansen er trygg for mennesker, avvent smågris og miljøet, under samme betingelser for bruk som dagens formulering. Natriumbenzoat i en konsentrasjon av større enn eller lik 99,0 % er effektiv i avvent smågris. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Godkjenningsperiode er ikke endret. Det følger ingen rapporteringsforpliktelser til EFTAs overvåkningsorgan (ESA) av rettsakten.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da preparatet allerede er i bruk. Den får heller ingen konsekvenser for fôrindustrien.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012D0204 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/204/EU av 19. april 2012 om endring av vedleggene til vedtak 2003/467/EF når det gjelder anerkjennelsen av Latvia som offisielt fri for brucellose, og erklæring om at visse regioner i Italia, Polen og Portugal er offisielt frie for tuberkulose, brucellose og enzootisk bovin leukose hos storfe (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedleggene I-III til vedtak 2003/467/EF, som listefører medlemsstater og regioner som er erklært frie for henholdsvis tuberkulose, brucellose og enzootisk bovin leukose hos storfe. Følgende endringer er gjennomført:

Om tuberkulose:

- I Italia er provinsene Asti og Biella i regionen Piemonte erklært frie for tuberkulose
- Provinsen Ascoli Piceno i regionen Marche i Italia, som allerede er listeført som fri for tuberkulose, inndeles i to forskjellige provinser; Ascoli Piceno og Fermo
- I Portugal erklæres alle distrikter innenfor regionen Algarve som frie for tuberkulose

Om brucellose:

- Latvia erklæres fri for brucellose hos storfe
- I Italia erklæres alle provinser i regionen Valle d'Aosta som frie for brucellose

- I Portugal erklæres alle distrikter innenfor regionen Algarve som frie for brucellose

Om enzootisk bovin leukose:

- I regionen Sicilia i Italia erklæres provinsene Catania, Enna, Palermo og Ragusa som frie for enzootisk bovin leukose
- I Polen erklæres 19 distrikter (powiaty) i fylkene Kujawsko-Pomorskie, Pomorskie, Warminsko-Mazurskie og Wielkopolskie som frie for enzootisk bovin leukose
- I Portugal erklæres alle distrikter innenfor regionene Centro, Lisboa e Valo do Tejo og fire distrikter innenfor regionen Norte (Braga, Braganca, Viana do Castelo, Vila Real) som frie for enzootisk bovin leukose

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendringer. De aktuelle land- og regionslistene i EØS er ikke tatt med i våre forskrifter, men informasjon om listene er lagt ut på Mattilsynets hjemmeside.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0303 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/303/EU av 11. juni 2012 om endring av vedtak 2003/467/EF om anerkjennelsen av Litauen som offisielt fri for enzootisk bovin leukose (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedlegg III til kommisjonsvedtak 2003/467/EF listefører regioner/land som er erklært frie for storfeleukose (enzootisk bovin leukose). Litauen har lagt frem for Kommisjonen tilfredsstillende dokumentasjon (jf. krav i henhold til direktiv 64/432/EØF) for å bli erklært fri for sykdommen. Vedlegg III til kommisjonsvedtak 2003/467/EF, endres i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Land- og regionslistene i EØS er, med få unntak, ikke tatt med i våre nasjonale forskrifter. Informasjon om listene er lagt ut på Mattilsynets hjemmeside.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten antas ikke å få økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012L0005 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/5/EU av 14. mars 2012 om endring av rådsdirektiv 2000/75/EF om vaksinasjon for blåtunge (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2000/75/EF (blåtungedirektivet) regulerer kontroll og bekjempelse av blåtunge, herunder tiltak som bruk av vaksiner og opprettelse av restriksjons- og observasjonssoner ved utbrudd. Tidligere forekom blåtunge bare sporadisk i EU og var begrenset til bestemte serotyper. Etter fastsettelse av direktivet i 2000, og særlig etter introduksjonen av BTV-serotypene 1 og 8 i 2006-2007, ble blåtunge mer utbredt i Europa, med et potensial for en endemisk utbredelse. Mulighetene for å kontrollere sykdommen ble derved langt mindre.

Reglene for vaksinerings for blåtunge er i hovedsak basert på erfaring med bruk av levende virus, som er modifiserte eller attenuerte, da dette var de eneste tilgjengelige vaksiner på den tid. Faren ved bruk av slike vaksiner er at de kan føre til en utilsiktet spredning av virus i ikke-vaksinerte dyr, og at virulensen hos viruset kan endres. Reglene for vaksinasjon mot blåtunge har derfor vært restriktive, og det har bare vært lov til å vaksinere dyr i restriksjonssonen av et utbrudd.

I de siste år har ny teknologi gitt sikre inaktiverte vaksiner, som ikke innebærer noen risiko mht. spredning av sykdommen. Erfaringene ved bruk av slike vaksiner ved utbruddene i 2006-2007 har ført til at vaksinasjon nå sees på som den foretrukne måten å kontrollere og bekjempe blåtunge på. For å kunne bruke vaksiner mer fleksibelt enn tidligere, er det derfor behov for å endre blåtungedirektivet. Samtidig som en åpner opp for mulig vaksinasjon med inaktiverte vaksiner utenfor restriksjonsområder, ønsker en også å ha fortsatt mulighet for å bruke levende attenuerte vaksiner når dette er eneste mulighet. For å hindre utilsiktet spredning av virus i disse tilfellene, innføres derfor krav om at det ikke vaksineres i en tilgrensende overvåkingssone på 50 km. Denne sonen får da funksjonen av en buffersone.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Blåtungedirektivet er gjennomført i norsk regelverk i følgende forskrifter og instruks/beredskapsplaner:

Forskrift av 19. mars 1965 nr. 9941 om fortegnelse over sykdommer som omfattes av matloven

- fastslår at blåtunge er en sykdom som kategoriseres som en A-sykdom i Norge.

Forskrift av 20. desember 1999 nr. 1310 om vaksinasjon av husdyr og vilt

- gir i § 5 et generelt forbud mot å vaksinere husdyr og vilt mot sykdommer som er klassifisert som A- og B-sykdommer
- gir i § 6 hjemmel for at myndighetene kan påby vaksinasjon ved særskilte sykdomstilfeller
- gir i § 8 mulighet for dispensasjon fra det generelle forbudet i særlige tilfeller

Instruks om bekjempelse av visse A- og B-sykdommer (ref. MT. 04/27678)

- fastslår at bestemmelsene i direktiv 2000/75/EF skal gjennomføres ved bekjempelse av blåtunge og viser til norsk "*Plan/instruks av mars 2002 for bekjempelse av blåtunge*" som er å finne på Mattilsynets nettsider under Dyr/Bekjempelsesplaner

Endringene av blåtungedirektivet, som omfatter en generell adgang for myndighetene til å ta i bruk vaksiner utenfor restriksjonssoner, og en definisjon av "live attenuated vaccines", krever ikke endring av norsk regelverk. Endringene i gjeldende krav til beskyttelses- og observasjonssoner ved bruk av attenuerte vaksiner vil kreve en oppdatering av gjeldende "*Plan/instruks av mars 2012 for bekjempelse av blåtunge*".

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0304 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/304/EU av 11. juni 2012 om godkjenning av laboratorier i Kroatia og Mexico til å utføre serologiske tester for å kontrollere effektiviteten av rabiesvaksiner (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten godkjenner ett laboratorium i Kroatia og ett laboratorium i Mexico til å utføre serologisk testing av hund, katt og ilder for å kontrollere effektiviteten av rabiesvaksinasjon. De godkjente laboratoriene er:

1.

Croatian Veterinary Institute
Laboratory for rabies and general virology
Savska cesta 143 Zagreb 10000 Croatia

2.

Centro Nacional de Servicios de Diagnóstico en Salud Animal
Km 37.5 Carretera Federal México — Pachuca
55740 Tecámac México

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Mattilsynets nettsider inneholder informasjon om både privat og kommersiell innførsel av hund, katt og ilder til Norge. Mattilsynets nettsider har en direkte lenke til Europakommisjonens oppdaterte liste over laboratorier som er godkjent for denne typen testing. Listen, som tidligere var en del av regelverket, offentliggjøres fra 2012 av kun på nettet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten gjør at det blir flere laboratorier som kan utføre serologisk testing for å kontrollere effektiviteten av rabiesvaksinasjon som kreves for innførsel av hunder, katter og ildere til EØS. Rettsakten bedrer dermed tilgangen på denne typen laboratorietjenester på verdensbasis. Rettsakten har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for norske dyreeiere eller for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitær forhold

32012D0340 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/340/EU av 25. juni 2012 om gjennomføring av et tidsbegrenset forsøk i overensstemmelse med rådsdirektivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF om vekstkontroll under offisielt tilsyn av basisfrø og oppformert frø av generasjoner før basis (vedlegg I kap III LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler gjennomføringen av et tidsbegrenset forsøk i perioden 2013 til 2017, der det gis mulighet til å bruke autoriserte vekstkontrollører til å utføre vekstkontroll av basisfrøarealer og generasjoner før basis. Et vilkår for å kunne sertifisere såvare er at det er utført offentlig vekstkontroll. Denne kontrollen gjøres i dag av kompetent myndighet. I forsøket gis det mulighet til å bruke autoriserte kontrollører til å gjøre en slik kontroll. Kompetent myndighet i landene som deltar i forsøket, er ansvarlig for at vekstkontrollørene har de nødvendige tekniske kvalifikasjonene og at de ikke har noen privat fortjeneste knyttet til kontrollen. Kompetent myndighet er også ansvarlig for å autorisere kontrollørene og føre tilsyn med kontrollørenes kontroll. Den skal dessuten utføre tilsyn ved å etterkontrollere 20 % av grønnsaksarealene og 5 % av arealene for øvrige vekster.

Alle land kan delta i forsøket. Land som deltar skal gi melding til Kommisjonen og andre medlemsland om de arter, kategorier og regioner som omfattes av forsøket. Senest 31. mars hvert år skal landene rapportere til Kommisjonen og øvrige medlemsland, om resultatene av forsøket.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i rådsdirektivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF.

Rettslige konsekvenser

Aktuelt norsk regelverk er forskrift av 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer. Siden rettsakten dreier seg om et midlertidig forsøk, krever den ingen forskriftsendring, men Mattilsynet må informere aktuelle såvarevirksomheter om mulighetene som forsøket åpner for.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Mattilsynet som kompetent myndighet for sertifisering av såvarer i Norge, benytter seg i dag av tilsvarende mulighet til å gjennomføre vekstkontrollen av såvare i klasse sertifisert som rettsakten nå åpner for at det kan gjøres forsøk med for klassene basis og generasjonene før basis. Mattilsynet holder kurs, gjennomfører eksamen, autoriserer vekstkontrollører og Mattilsynets distriktskontor fører tilsyn med de autoriserte vekstkontrollørenes vekstkontroll. Arealene av klasse prebasis- og basis kontrolleres i dag av Mattilsynets distriktskontor eller Seksjon godkjenning ved Regionskontoret i Oslo, Akershus og Østfold. En deltakelse i prosjektet vil gjøre Mattilsynets administrasjon av vekstkontrollen enklere enn den er i dag fordi alle klassene av såvare (prebasis, basis og sertifisert) kan behandles likt. Mattilsynets distriktskontor vil få et mindre areal å kontrollere. Såvarevirksomhetene vil bli ansvarlig for å utføre vekstkontroll på et noe større areal enn i dag. I praksis vil det imidlertid utgjøre lite rent ressursmessig da virksomhetene allerede i dag kontrollerer de samme arealene ut ifra egen interesse.

Vurdering

Det er interesse for ordningen både i Mattilsynet og i virksomhetene. Norge vil høyst sannsynlig delta i forsøket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011L0068 Kommissjonens gjennomføringsdirektiv 2011/68/EU av 1. juli 2011 om endring av direktiv 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i rådsdirektivene 2002/53/EF og 2002/55/EF når det gjelder kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av visse sorter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en endring av kommisjonsdirektivene 2003/90/EF og 2003/91/EF om sortskjennetegn og bruk av disse ved DUS-testing (nyhetsprøving) av nye plantesorter av henholdsvis jordbruksvekster og grønnsaker. DUS-testing av en sort foregår i samsvar med egne retningslinjer for bruk av sortskjennetegn. EUs organ for planteforedlerrett (CPVO) utarbeider slike retningslinjer for stadig flere arter. For at disse retningslinjene skal ha gyldighet i forbindelse med DUS-testing og sortslisteopptak i de enkelte medlemsland, må dette fastsettes særskilt gjennom et kommisjonsdirektiv. For de arter der CPVO ikke har fastsatt slike retningslinjer, skal det benyttes tilsvarende retningslinjer utarbeidet av den internasjonale union for beskyttelse av nye plantesorter (UPOV). Hvilke arter der DUS-testingen skal foregå enten etter EUs eller etter UPOVs retningslinjer, framgår av vedlegg til rettsaktene. For arter utover de som EU og UPOV har retningslinjer for, gjelder nasjonale bestemmelser. De faktiske endringene i dette direktivet i forhold til 2003/90/EF og 2003/91/EF gjelder endring av hvilke arter som står oppført i hvilket vedlegg. Dette gir da oversikt over hvilke arter som skal DUS-testes etter retningslinjer utarbeidet av henholdsvis CPVO eller UPOV. I tillegg er enkelte retningslinjer blitt endret i løpet av 2011 slik at det må vises til en annen versjon av retningslinjene enn tidligere.

Merknader

Relevant regelverk i Norge er forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter. Nyhetsprøving i Norge utføres av Mattilsynet. Vi gjennomfører for tida nyhetsprøving kun for hvete, bygg og havre her i landet, og følger da respektive retningslinjer fra CPVO. For øvrige arter av jordbruksvekster og for grønnsaksvekster kjøpes nyhetsprøving av nye sorter fra andre land som da utfører disse også etter retningslinjer fra CPVO/UPOV. Eneste endring i denne aktuelle rettsakten som berører Norge, er fastsettelse av en ny versjon av retningslinjen for hvete. I praksis innebærer det en marginal justering av kriterier ved avlesning av sortskjennetegn for hvete i forbindelse med Mattilsynets nyhetsprøving. Andre endringer gjelder arter som ikke nyhetsprøves i Norge. Høring hos næringen har vært ansett som overflødig, og det er ikke behov for endring i norsk regelverk.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for verken Mattilsynet eller andre aktører.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32012R0618 Kommisjonsforordning (EU) nr. 618/2012 av 10. juli 2012 om endring for tilpasning til den tekniske og vitenskapelige utvikling av Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1271/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (omtalt som CLP) ble vedtatt blant annet for å gjennomføre FNs globale harmoniserte system (GHS) for klassifisering og merking av kjemikalier. Forordning (EF) nr. 1272/2008 opphever og erstatter direktiv 67/548/EØF (om klassifisering og merking av stoffer) og direktiv 99/45/EF (om klassifisering og merking av stoffblandinger).

Forordning (EU) nr. 618/2012 endrer og oppdaterer vedlegg til forordning (EF) nr. 1272/2008. Vedlegg VI, del 3 i forordning (EF) nr. 1272/2008 inneholder to lister over harmonisert klassifisering og merking av farlige stoffer. Tabell 3.1 inneholder en liste over harmonisert klassifisering og merking av stoffer basert på kriterier i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008. Tabell 3.2 inneholder en liste over harmonisert klassifisering og merking av farlige stoffer basert på kriterier i henhold til direktiv 67/548/EØF. Det er behov for å endre disse to listene for å inkludere oppdaterte klassifiseringer av stoffer som allerede omfattes av harmonisert klassifisering, og i tillegg inkluderes nye harmoniserte klassifiseringer i disse listene.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten:

Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 1272/2008 er hjemlet i traktatens artikkel 95.

Rettslige konsekvenser:

Forordning (EF) nr. 1272/2008 er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning nr. 106/2012 av 15. juni 2012. Forordning (EF) nr. 1272/2008 er gjennomført i norsk rett ved forskrift nr. 622 av 16. juni 2012 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP). Direktivene 67/548/EØF og 99/45/EF (som erstattes og oppheves av forordning (EF) nr. 1272/2008) ble i sin tid også innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett.

Administrative/økonomiske konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha administrative og/eller økonomiske konsekvenser av særlig betydning utover arbeidet med gjennomføringsforskrift.

Gruppe 2:

Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet av spesialutvalget for handelsforenkling. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel. Dokumenter knyttet til høring av endringsforskrift legges ut på hjemmesiden til Klima- og forurensningsdirektoratet - <http://www.klif.no/>.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32009L0126 Europaparlaments- og rådsdirektiv om fase II gjenvinning av bensindamp under påfylling av motorkjøretøy ved bensinstasjoner (vedlegg XX kap III MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/126/EF (heretter rettsakten) gjelder gjenvinning av bensindamp for å redusere utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) ved påfylling av bensin på motorkjøretøy. Rettsakten representerer EUs 2. fase for gjenvinning av bensindamp. Fase I omfatter reduksjon av utslipp av bensindamp ved lagring og distribusjon av bensin (direktiv 94/63/EF). Direktiv 94/63 var første ledd i en planlagt regulering av utslipp av bensindamp i hele distribusjonskjeden frem til forbruker. Formålet med både fase I og II er å redusere utslipp av bensindamp som bidrar til både lokal og regional luftforurensning. VOC i bensindamp bidrar til økte nivåer av benzen og bidrar til dannelse av bakkenær ozon.

Rettsakten innebærer at det må installeres teknologi for gjenvinning av bensindamp, såkalt Stage II Petrol Vapour Recovery (PVR) system, på alle bensinpumper (ikke diesel) på nye bensinstasjoner med faktisk eller planlagt årlig omsetning på mer enn 500 m³ bensin, samt på alle bensinstasjoner som har en omsetning på over 100 m³ og er lokalisert ved permanente bolig- eller arbeidsområder. Utstyr for gjenvinning av bensindamp må installeres når bensinstasjoner gjennomgår større ombygginger. Det stilles også krav om at alle stasjoner som har en omsetning på mer enn 3000 m³ bensin i året skal installere Stage II PVR-system senest 31. desember 2018.

Effektiviteten på gjenvinningsystemene skal være minst 85 %, men dette skal revurderes i 2014. Effektiviteten for det enkelte system skal verifiseres gjennom en årlig test. Fristen for gjennomføring av direktivet i nasjonal rett er 30. juni 2012.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i EF-traktatens artikkel 175. Direktiv 94/63/EF om begrensning av utslipp av VOC som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner (fase 1) er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i Norge gjennom forskrift om reduksjon av bensindamputslipp fra lagring og distribusjon av bensin.

Forskriften regulerer hvordan anlegg, bensinstasjoner og mobile enheter skal konstrueres og drives for å minimere utslipp av bensindamp, mens bensinen er lagret på terminal. I tillegg reguleres nødvendige laste- og losseoperasjoner når bensin flyttes mellom terminaler eller fra terminal til bensinstasjon. Forskriften gjelder kun distribusjonen på land (vei og jernbane) og omfatter ikke påfylling av bensin fra bensinpumper til motorkjøretøy som rettsakten vil regulere. Rettsakten vil derfor måtte implementeres i norsk rett.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Implementering av rettsakten vil medføre kostnader knyttet til installering og ombygging av bensinpumper på bensinstasjoner. Direktivet legger opp til å minimalisere kostnadene ved at krav til gjenvinning av bensindamp utløses ved nybygging eller større ombygginger (med unntak for stasjoner med årlig omsetning over 3000 m³ bensin).

Det er gjennomført enkle kostnadsberegninger for gjennomføring av direktivets krav, basert på installering av to ulike systemer for gjenvinning av bensindampen. Beregningene er basert på kostnader og antagelser gjort i kommisjonens konsekvensvurdering som igjen er basert på tall fra Department for Environment, Food and Rural Affairs (Storbritannia).

Klima- og forurensningsdirektoratet anslår at den totale kostnaden for innføring av PVR Stage II-utstyr på alle aktuelle pumper i Norge vil ligge mellom 133 og 163 mill. NOK over en 20-års periode, avhengig av teknologivalg. I tillegg kommer årlige vedlikeholdsutgifter som ikke er teknologiavhengige. Disse vil ligge i underkant av 5 mill. NOK per år når alle stasjonene har installert gjenvinningsteknologi.

En del av bensindampen som gjenvinnes vil kunne brukes på nytt som bensin. En bensinstasjon med en årlig omsetning på for eksempel 3000 m³ bensin kan spare rundt 40 000 NOK årlig på gjenvinning av bensindamp, mens kostnaden for installering vil ligge rundt 300 000 NOK.

Gevinster av direktivet vil være knyttet til bedre helse gjennom redusert eksponering for benzen (som er kreftfremkallende) og reduserte bidrag til dannelse av bakkenær ozon (helse, klima, jordbruk og vegetasjon).

I EU har man estimert kostnader for bakkenær ozon knyttet til helse og jordbruksvekster ved å bruke en skadekostnadsfunksjon som gir 8300-24 000 NOK per tonn VOC som slippes ut i atmosfæren. Det årlige utslippet av VOC ved fylling av bensin på biler beregnes til rundt 2 400 tonn/år. Dette tilsvarer en kostnad på mellom 20 mill. og 58 mill. kroner knyttet til virkninger på helse og jordbruksvekster i Norge.

Tiltakene som forespeiles gjennomført i direktivet vil på sikt kunne redusere utslippene med minst 85 % og gi en potensiell gevinst på mellom 17 og 49 mill. NOK per år. Beregningen er beheftet med stor usikkerhet.

Direktivet ventes ikke å gi vesentlige administrative konsekvenser.

Vurdering

Rettsakten er en videreføring av eksisterende krav til bensindampgjenvinning fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner. Direktivet vil medføre at VOC-utslippene som oppstår ved påfylling av bensin blir betydelig redusert. Benzeneksponeringen ved bensinstasjoner vil bli redusert med minst 85 %.

Kostnadene knyttet til implementering av direktivet er beregnet til å koste mellom 133 og 163 mill. NOK for eierne av stasjonene.

Klima- og forurensningsdirektoratet har vurdert nytten av tiltaket som så stor at kostnadene vurderes som akseptable. Forslaget til direktiv (tilnærmet likt endelig direktiv) er også akseptert av petroleumsnæringen, både i Norge og Europa.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonens forslag (Kom(2008)812) var på høring høsten 2010. Det kom inn 5 høringsuttalelser og ingen er av vesentlig betydning for saken. Bransjen har signalisert at direktivet er akseptabelt for dem og har heller ikke funnet det nødvendig å avgi høringsuttalelse.

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for miljø og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel IV Kjemikalier, industriell risiko og bioteknologi

32008R1102 Parlaments- og rådsforordning (EF) 1102/2008 om forbud mot eksport av metallisk kvikksølv og visse kvikksølvforbindelser og -blandinger og krav til sikker lagring av metallisk kvikksølv (vedlegg XX kap IV MD gr2)

Sammendrag av innholdet

Parlaments- og rådsforordning (EC) No 1102/2008 av 22. oktober 2008 er et nytt regelverk om forbud mot eksport av metallisk kvikksølv (flytende kvikksølv) og visse kvikksølvforbindelser og -blandinger, samt krav til sikker lagring av metallisk kvikksølv.

Kvikksølv er blant de farligste miljøgiftene og utgjør fortsatt en trussel for miljøet og menneskers helse både i Norge og globalt. Formålet med rettsakten er å redusere mengden kvikksølv i omløp fra bl.a. kvikksølvgruver og overskuddskvikksølv fra klor-alkaliindustri. Rettsakten oppstiller et forbud mot eksport av metallisk kvikksølv og visse kvikksølvforbindelser og -blandinger ut av EU. Eksportforbudet vil resultere i betydelige mengder overflødig kvikksølv i EU.

For å sikre en forsvarlig behandling, slår rettsakten fast at metallisk kvikksølv fra fire store kilder skal

anses som avfall, og inneholder bestemmelser om mellomlagring og deponering av slikt avfall. At metallisk kvikksølv er flytende ved romtemperatur skaper særlige praktiske og juridiske utfordringer for avfallsbehandlingen.

Rettsakten er et ledd i oppfølgingen av EUs kvikksølvstrategi av 28. januar 2005 (Community strategy concerning mercury, COM(2005)20final), som ble revidert i 2010. Tiltakene i EU må sees i sammenheng med den globale innsatsen som EU gjør for å redusere eksponering av kvikksølv under FNs miljøprogram for en global bindende avtale for kvikksølv.

Eksporthforbudet (art. 1)

Rettsakten innebærer forbud mot eksport av metallisk kvikksølv, sinober (kvikksølv malm), kvikksølvklorid og kvikksølvoksid samt blanding av metallisk kvikksølv med andre stoffer, inkludert legeringer, med en kvikksølvkonsentrasjon på minst 95 vektprosent ut av EU fra 15. mars 2011. Dette gjelder ikke dersom disse forbindelsene skal benyttes i medisin-, analyse-, forsknings- og utviklingsformål.

Metallisk kvikksølv fra visse kilder skal anses som avfall (art. 2)

Rettsakten slår fast at metallisk kvikksølv som ikke lenger brukes i klor-alkaliindustrien eller som stammer fra rensing av naturgass, gruvedrift og smelting av andre metaller eller utvinning av sinober skal anses som avfall. Avfallet skal sluttbehandles i tråd med kravene i rammedirektivet for avfall (direktiv 2006/12/EC, som er erstattet av direktiv 2008/98/EC).

Deponering og mellomlagring av metallisk kvikksølv (art. 3 og 4)

Metallisk kvikksølv som anses som avfall kan lagres, midlertidig eller permanent i saltgruver eller i dype underjordiske fjellformasjoner som er tilpasset formålet. Alternativt kan kvikksølvet lagres midlertidig i dedikerte anlegg over bakken med tanke på fremtidig sluttbehandling.

For å muliggjøre denne avfallshåndteringen, slår rettsakten fast at forbudet mot å deponere flytende avfall i deponidirektivet (direktiv 1999/31/EF) artikkel 5 nr. 3 bokstav a, ikke skal gjelde for metallisk kvikksølv. De øvrige bestemmelsene i deponidirektivet skal gjelde på vanlig måte. Rettsakten forutsetter videre at det skal fastsettes utfyllende bestemmelser om deponering og mellomlagring av metallisk kvikksølv - herunder nye akseptkriterier som erstatter kriteriene i punkt 2.4 i vedtaket om fastsettelse av kriterier og fremgangsmåter for mottak av avfall på deponier (vedtak 2003/33/EF). Rettsakten krever videre spesifikke risikovurderinger, inspeksjon og overvåking av mulige utslipp samt tillatelser for lagringsanlegg.

Rapporteringskrav (art. 5 og 6)

Rettsakten inneholder detaljerte krav om rapportering til EU-kommisjonen. Kravene retter seg dels mot nasjonale myndigheter og dels mot berørte virksomheter. Myndighetene må sende kopi av tillatelser gitt til lagringsanlegg og informere om anvendelse av rettsakten til Kommisjonen.

Sanksjoner (art. 7)

Nasjonale myndigheter skal sørge for at det finnes sanksjonsmuligheter.

Videreutvikling av rettsakten (art. 8)

Det er også lagt opp til innsamling av opplysninger fra medlemslandene til kommisjonen med tanke på mulig utvidelse av eksportforbudet til også å omfatte andre kvikksølvforbindelser og produkter med kvikksølv, eventuelt importforbud, krav til lagring av metallisk kvikksølv fra andre kilder og tidsbegrensning for midlertidig lagring. Kommisjonen vil følge opp forskningsaktiviteter for sikre lagringsforhold og stabiliseringsteknikker.

Kommisjonen skal på bakgrunn av de innsamlede opplysningene utarbeide en rapport og foreslå en revidering av rettsakten.

Art. 9 og 10 omhandler overgangsbestemmelser og ikrafttredelse.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i TEC artikkel 133 og 175 (som tilsvarer TFEU artikkel 207 og 192).

Eksporforbudet - forholdet til gjeldende rett og praksis i Norge

I produktforskriften (forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter) § 2-6 har Norge innført et nasjonalt kvikksølvforbud, og reguleringen omfatter flere kvikksølvforbindelser enn rettsakten. Med enkelte mindre unntak er det forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette og bruke stoff eller stoffblanding som inneholder kvikksølv eller kvikksølvforbindelser, og forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette faste bearbejdede produkter som inneholder kvikksølv eller kvikksølvforbindelser. Eksportforbudet gjelder til land i og utenfor EØS-området. Kvikksølvforbudet trådte i kraft 1. januar 2008.

For å sikre at alt kvikksølvholdig avfall som oppstår i Norge tas ut av omløp og ikke inngår i hverken norske eller utenlandske produkter, har Klima- og forurensningsdirektoratet etablert en praksis der det ikke gis samtykke til eksport av avfall med kvikksølvgevinnning som formål (i henhold til avfallsforskriftens § 13-1, jf. forordning (EF) nr. 1013/2006).

Avfallsbestemmelsene - konsekvenser for Norge

Bestemmelsen om at metallisk kvikksølv fra fire industriaktiviteter (jf. art 2) skal anses som avfall, vil ikke ha konsekvenser for eksisterende virksomhet i Norge. Vi har ikke virksomhet som genererer metallisk kvikksølv som nevnt i art. 2. Det genereres bare små mengder metallisk kvikksølv i Norge. Det kommer fra demontering og behandling av kasserte produkter (biler, fryser, elektriske brytere, etc.) som inneholder metallisk kvikksølv.

Rapporteringskrav - konsekvenser for Norge

Ingen norsk industri vil ha rapporteringsforpliktelser i henhold til rettsakten. Rapporteringskrav for myndighetene vil være begrenset.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil medføre bare små økonomiske og administrative konsekvenser for norsk industri og myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel V Avfall

32012R0135 Kommisjonsforordning (EU) nr. 135/2012 av 16. februar 2012 som endrer vedlegg IIIB til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 om grensekryssende avfallstransport (vedlegg XX kap V MD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) 135/2012 endrer vedlegg IIIB til parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 om grensekryssende avfallstransport. Det innlemmes følgende avfallsblandinger i vedlegg IIIB til forordning (EU) nr.1013/2006:

- BEU01 Pressure sensitive adhesive label laminate waste containing raw materials used in label material production not covered by Basel entry B3020
- BEU02 Non-separable plastic fraction from the pre-treatment of used liquid packages
- BEU03 Non-separable plastic-aluminium fraction from the pre-treatment of used liquid packages
- BEU04 Composite packaging consisting of mainly paper and some plastic, not containing residues and not covered by Basel entry B3020
- BEU05 Clean biodegradable waste from agriculture, horticulture, forestry, gardens, parks and cemeteries

Alle avfallsblandingene som er listet i vedlegg IIIB skal nå håndteres i henhold til artikkel 18 om generelle informasjonskrav.

Merknader

Forordningen er gitt med hjemmel i TEUF artikkel 175.

Parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 om grensekryssende avfallstransport er gjennomført i norsk rett i avfallsforskriften kapittel 13. Endringene i vedlegg IIIB vil forenkle prosedyrene for aktører innen eksport/import av avfall ved forsendelse av de ovennevnte avfallsblandingene. Tidligere har slike avfallsblandinger måttet følge prosedyren om skriftlig forhåndsmelding og samtykke, jf. forordning nr. 1013/2006 artiklene 4 til 17, jf. artikkel 3(1)(b). Disse blandingene kan nå følge en enklere prosedyre med generell informasjon i artikkel 18. Det forutsettes at avfallet sendes til gjenvinning, og at det ikke er forurenset eller blandet med andre typer avfall.

Det er usikkert i hvilken grad endringene vil få konsekvenser for norske aktører siden forurensningsmyndighetene per i dag ikke har detaljert oversikt over hva de ulike avfallskodene omfatter.

Bransjen er bedt om å gi informasjon om innføring av nye typer plastavfallsblandinger (BEU01, 02, 03, 04) i vedlegg IIIB vil få konsekvenser for dem. Tilbakemelding er ikke mottatt.

"Clean biodegradable waste from agriculture, horticulture, forestry, gardens, parks and cemeteries" skal nå håndteres i henhold til grensekryssforordningen artikkel 18. Nedbrytbar avfall (*biodegradable waste*) er i deponidirektivet (99/31/EF) definert som *"Any waste that is capable of undergoing anaerobic or aerobic decomposition, such as food and garden waste, and paper and paperboard"*. Det forutsettes at løv, gress, kvist og ikke-forurenset jord er omfattet av nedbrytbar avfall som kan håndteres etter de forenklede prosedyrene i artikkel 18. Endringene som er vedtatt er basert på en vurdering av at transport og gjenvinning av slike avfallsblandinger ikke utgjør vesentlig fare for helse og miljøet, og at det derfor ikke er behov for myndighetskontroll. I Norge går plastavfallsblandinger i hovedsak til material- eller energigjenvinning i Norge eller til land i EU. Nedbrytbar avfall fra jordbruk, hagedyrking, skogsbruk, hager, parker og kirkegårder material- eller energi gjenvinnes i Norge. De miljømessige konsekvensene blir dermed ikke nevneverdig i forhold til dagens situasjon. Ettersom endringene kun medfører marginale endringer i avfallsforskriften, anses det ikke nødvendig med høring av forslaget.

Rettsakten skal plasseres i gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Konsekvensene av forordningen er så små at det ikke anses nødvendig med høring. Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for miljø, som fant den EØS-relevant og akseptabel.

32011L0097 Rådskolektiv 2011/97/EU av 5. desember 2011 som endrer rådskolektiv 1999/31/EF når det gjelder spesifikke kriterier for lagring av metallisk kvikksølv som betraktes som avfall (vedlegg XX kap V MD gr2)

Sammendrag av innhold

Kvikksølv er blant de farligste miljøgiftene. Forordning 1102/2008 oppstiller et forbud mot eksport ut av EU av metallisk kvikksølv, visse kvikksølvforbindelser og kvikksølvblandinger. Eksportforbudet vil resultere i betydelige mengder overflødig kvikksølv i EU. For å sikre forsvarlig behandling slår forordningen fast at metallisk kvikksølv fra fire store kilder skal anses som avfall og sluttbehandles. Forordningen fastsetter videre et unntak fra deponidirektivets forbud mot deponering av flytende avfall. Unntaket er nødvendig, da metallisk kvikksølv er flytende under normale betingelser. For at metallisk kvikksølv kan deponeres, må det utvikles effektive metoder for solidifisering og stabilisering i forkant. Inntil slike løsninger er på plass, er det behov for en midlertidig lagring av slikt avfall utover ett år. Ettersom deponidirektivet bestemmer at en plass for lagring av avfall som ikke skal gjenvinnes, skal innrettes etter direktivets bestemmelser dersom avfallet skal lagres i mer enn ett år, fastsetter forordning 1102/2008 også et unntak fra denne regelen i deponidirektivet for metallisk kvikksølvavfall.

Forordningen forutsetter at spesifikke krav til mottak og midlertidig lagring av metallisk kvikksølv utvikles. Denne rettsakten er en oppfølging av dette og fastsetter slike spesifikke krav.

Fortalen viser, at EU har forutsatt at en tillatelse til midlertidig lagring maksimum bør gis for fem år. Rettsakten er også et ledd i oppfølgingen av EUs kvikksølvstrategi, som ble revidert i 2010. Tiltakene må dessuten sees i sammenheng med den globale innsatsen som gjøres for å redusere eksponering av kvikksølv under Baselkonvensjonen og FNs miljøprogram.

Artikkel 1 fastsetter endringer i vedleggene til deponidirektivet. Generelle krav (vedlegg I). Dette punktet er en tilføyelse til deponidirektivet, vedlegg I og fastsetter konkrete krav til midlertidig lagring av metallisk kvikksølvavfall utover ett år, inkludert krav til utforming av lager. Mottakskriterier (vedlegg II): Dette punktet er en tilføyelse til deponidirektivet, vedlegg II og opplyser spesifikke mottakskriterier for mottak av metallisk kvikksølvavfall til midlertidig lagring. Kravene omfatter krav til kvikksølvinnhold, egenskaper til lagringsbeholder, kontrollprosedyrer ved mottak og dokumentasjon fra avfallsprodusent. Overvåking og kontroll (vedlegg III): Dette punktet er en tilføyelse til deponidirektivet, vedlegg III og innebærer krav om etablering av et eget overvåkingsprogram, beredskapsplan og journalføring.

Artikkel 2 Implementerings- og rapporteringskrav. Rettsakten inneholder krav til implementering innen 15. mars 2013. Myndighetene skal informere kommisjonen om hvordan dette gjennomføres.

Artikkel 3 slår fast umiddelbar ikrafttredelse.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i direktiv 1999/31/EF artikkel 16.

Forholdet til gjeldene rett og praksis i Norge: Norge har implementert EUs deponidirektiv i avfallsforskriften kapittel 9. Forordning 1102/2008 er foreløpig ikke implementert. Konsekvenser for Norge: Norsk industri produserer ikke lenger metallisk kvikksølv. Det genereres bare små mengder metallisk kvikksølvavfall i Norge fra demontering og behandling av kasserte produkter (biler, fryser, elektriske brytere, etc.). Dersom ubåtvraket (U-864) utenfor Fedje i Hordaland skal heves, vil dette kunne utløse et behov for mellomlagring av inntil 65 tonn (anslag) metallisk kvikksølvavfall. Dersom det etableres et midlertidig lager for metallisk kvikksølvavfall i Norge, må dette innrettes i forhold til kravene i denne rettsakten. Alternativet vil være å eksportere avfallet til midlertidig lagring i Europa.

Oppsummering: Rettsakten vil måtte implementeres i norsk regelverk, fortrinnsvis som en endring av avfallsforskriften kap. 9. Det forventes at rettsakten bare vil medføre små økonomiske og administrative konsekvenser for norsk industri og myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten ble behandlet i spesialutvalget for miljø 28. mars 2012, og utvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

XIII Transport

Kapittel IV Transport på innenlandsk vannvei

32012R0689 Kommisjonsforordning 689/2012 av 27. juli 2012 som endrer forordning 415/2007 om tekniske spesifikasjoner for skipssporingssystemer referert til i art. 5 i direktiv 2005/44 om harmoniserte elveinformasjonssystemer (IRS) på innland vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer forordning 415/2007 ved at sistnevnte får et oppdatert teknisk vedlegg. Forordningen fastsetter tekniske spesifikasjoner for skipssporingssystemer som angitt i direktiv 2005/44/EF om harmoniserte elveinformasjonstjenester (RIS) artikkel 5. Direktivet er tatt inn i EØS-avtalen, se vedlegg XIII pkt 49a. Det framgår imidlertid av direktivets artikkel 12 at bare medlemsstater som har indre vannveier har plikt til å gjennomføre direktivet. Norge har pr. definisjon ikke innlands vannveier og skal følgelig ikke gjennomføre direktivet eller forordning 689/2012 som utfyller direktivet.

Merknader

Rettsakten skal ikke gjennomføres og har av den grunn ikke vært på høring.

Kommisjonsforordning 689/2012 som endrer forordning 415/2007 som referert til i direktiv 2005/44 artikkel 5 er EØS relevant for det tilfellet at en EFTA stat har eller vil opprette innenlandske vannveier. ESA vedtok i 1996 samme prosedyrer som EU-kommisjonen ved å legge til grunn at EFTA-stater som ikke har innlands vannveier eller flåte til slik transport under nasjonalt flagg, ikke er pålagt å implementere rettsaktene om innlands vannveier.

Det følger av direktiv 2005/44 artikkel 12 at bare medlemsland som har innenlands vannveier har plikt til å gjennomføre direktivet. Norge har ikke indre vannveier og skal således ikke gjennomføre forordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for transport og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel V Sjøtransport

32012D0505 Kommisjonsbeslutning 2012/505 om anerkjennelse av Egypt med hensyn til opplæring og sertifisering av sjøfolk (vedlegg XIII kap V NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen har ved beslutning 2012/505 av 17. september 2012 vedtatt å anerkjenne Egypt med hensyn til opplæring og sertifisering av sjøfolk etter direktiv 2008/106/EF om minimumskrav til sjøfolks kvalifikasjoner. Etter direktiv 2008/106/EF må medlemsstater som ønsker å anerkjenne sjøfolks sertifikater utstedt av tredjestater meddele dette til Kommisjonen som i tillegg til å undersøke om vedkommende stat er part i den internasjonale konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjøfolk (STCW) også vurderer om kravene i den konvensjonen blir overholdt. Etter anmodning fra Kypros, Storbritannia og Hellas har Kommisjonen vurdert egyptiske myndigheters praksis og funnet å kunne anerkjenne Egypt slik at sertifikater utstedt av den staten kan anerkjennes av medlemsstatene. Kommisjonen fant at det var noen avvik fra STCW, men de er blitt lukket slik at Egypt etter en helhetsvurdering blir ansett å overholde konvensjonens krav, herunder tilfredsstillende tiltak for å unngå forfalskning. Kommisjonen har drøftet saken med ekspertgruppen COSS (Committee on safe seas and on the prevention of pollution from ships), og innholdet er i samsvar med gruppens oppfatning. Norge er representert i ekspertgruppen med representanter fra Sjøfartsdirektoratet og

NHD. Det følger av direktiv 2008/106/EF at stater som blir godtatt for anerkjennelse av sertifikater skal gjennomgå en ny vurdering av Kommisjonen jevnlig, minst hvert femte år.

Merknader

Rettsakten får ikke økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheter eller private.

Kommisjonen har foretatt en vurdering av Egypts etterlevelse av STCW og har etter en helhetsvurdering kommet fram til at staten overholder kravene. Kommisjonens beslutning er nødvendig for at medlemsstatene skal kunne anerkjenne sertifikater utstedt fra en tredjestat, men beslutningen innebærer ikke at medlemstatene må anerkjenne slike sertifikater. Norge kan altså velge å ikke anerkjenne sertifikater utstedt av tredjestater selv om de er godkjent på EU-nivå. Kommisjonens beslutninger mht. anerkjennelse av tredjestater kunngjøres i Official Journal C-serien. Beslutningen er EØS relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Beslutningen ble i forbindelse med utarbeidelsen av dette posisjonsnotatet (til utfylling av standard sheet) sendt på høring blant hovedorganisasjonene (her Norges Rederiforbund, sjøoffiserenes forbund, maskinistforbundet og sjømannsforbundet). Det er ikke kommet innspill.

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for transport, og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IV Energi

32011D0877 Fastsettelse av harmoniserte referanseverdier for effektivitet ved adskilt produksjon av elektrisitet og varme (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådets direktiv 2004/8/EF (CHP-direktivet) ble vedtatt den 11. februar 2004. Formålet med CHP-direktivet er å forbedre energieffektivitet og forsyningssikkerhet ved å fremme høyeffektiv kombinert kraft- og varmeproduksjon (kogenerering) der det er nyttbar varmeetterspørsel. Kommisjonens gjennomføringsforordning av 19. desember 2011 (2011/877/EU) om fastsettelse av harmoniserte referanseverdier for effektivitet ved adskilt produksjon av elektrisitet og varme er en beregningsteknisk oppfølging av CHP-direktivet. Gjennomføringsforordningen har sin bakgrunn i at det er blitt utviklet mer effektiv teknologi for produksjon av elektrisitet, og det har derfor oppstått et behov for å endre referanseverdiene for eldre teknologi. Gjennomføringsforordningen opphever EU kommisjonens vedtak 2007/74/EF (om harmoniserte referanseverdier).

Kommisjonens gjennomføringsforordning innebærer mindre endringer i effektivitetsverdiene for separat elproduksjon når en skal vurdere hvorvidt et aktuelt kogenereringsanlegg kan sies å produsere høyeffektiv kraftvarme. Sammenlignet med tidligere EU-vedtak (2007/74/EF) om referanseverdier for effektivitet ved separat produksjon er effektivitetskravene for det nye vedtaket (2011/877/EU) hevet noe for anlegg som er satt i drift før år 2000. I tillegg er tidligere satte effektivitetskrav for anlegg satt i drift i perioden 2006-2011 forlenget til også å gjelde for årene 2012-2015. For separat produksjon av varme er det ingen endringer fra tidligere, heller ikke når det gjelder korreksjonsfaktorer for unngåtte nettap ved lokal kogenerering.

Merknader

Kommisjonens gjennomføringsvedtak av 19. desember 2011 (2011/877/EU) er hjemlet i CHP-direktivet (2004/8/EF). CHP-direktivet har hjemmel i EU-traktatens artikkel 175(1).

Kommisjonens gjennomføringsvedtak (2011/877/EU) innebærer at det må foretas mindre endringer i forskrift om opprinnelsesgarantier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for energi og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32010R1016 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1016/2010 av 10. november 2010 angående krav til miljøvennlig design av husholdningsoppvaskmaskiner (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen om fastsettelse av økodesignkrav til oppvaskmaskiner til husholdningsbruk er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, Økodesigndirektivet (2009/125/EC). Forordningen ble godkjent i Regulatory Committee 28.05 2010, og ble publisert i Official Journal den 11.11 2010. Forordningen trådte i kraft 01.12 2010.

Forordningens virkeområde er elektriske nettilkoblede husholdningsoppvaskmaskiner og elektriske nettilkoblede husholdningsoppvaskmaskiner som også kan drives av batterier, inkludert innbyggningsapparater og de som selges til ikke-husholdninger.

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurransevne og forsyningssikkerhet. Økodesigndirektivet er et rammedirektiv som

innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved implementering av forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft vil ikke falle inn under disse kravene.

De forberedende studiene har vist at det er et stort reduksjonspotensial når det gjelder bruk av energi og vann i oppvaskmaskinenes bruksfase. Det selges omlag 6 millioner oppvaskmaskiner i EU hvert år. I følge den forberedende studien for oppvaskmaskiner, fantes i 2005 innenfor EU totalt 70 millioner husholdningsoppvaskmaskiner med et samlet elforbruk på 25 TWh/år. Dette tilsvarer i snitt 357 kWh/år per maskin i 2005.

Dersom man antar at ca. 70 % av de ca. 2,1 mill husholdningene som finnes i Norge har en oppvaskmaskin, vil det finnes 1,47 millioner oppvaskmaskiner i norske hjem. Hvis man legger til grunn 2005-elforbruket fra den europeiske undersøkelsen, var det totale elforbruket til oppvaskmaskiner i Norge i 2005 i overkant av 0,5 TWh/år. I følge Elektronikkbransjen er det i de seneste fem årene gjennomsnittlig solgt ca. 170 000 oppvaskmaskiner per år.

I forordningen for oppvaskmaskiner stilles følgende krav:

Generiske økodesignkrav

Virkningsdato	Krav
01.12 2012	Det settes krav om at et klart definert standard vaskeprogram som vasker normalt tilsmusset dekketøy og bestikk og som skal benyttes ved beregning av energibruk og andre parametere. Programmet skal være tydelig markert på maskinen eller i display og maskiner utstyrt med automatisk programvalg skal ha denne som fabrikkinnstilling.
01.06 2012	Det stilles krav til opplysninger i instruksjonsboken om følgende: a) hva som er standardprogram for vask, og at standardprogrammet er det programmet som er best egnet for vask av normalt tilsmusset dekketøy samt at programmet er det mest effektive programmet med hensyn til kombinasjonen av energibruk og vannforbruk. b) effektbehov ved av- og på-modus. c) indikativ informasjon om energibruk, programtid og vannforbruk for hovedprogrammene

Spesifikke økodesignkrav

Virkningsdato/virkeområde	Energieffektivitetsindeks (EEI)	Vaskeevneindeks (I_C)	Tørkeevneindeks (I_D)
01.12 2011			
For alle oppvaskmaskiner, unntatt maskiner med oppgitt kapasitet tilsvarende dekketøy til 10 personer og med en bredde \leq 45 cm	< 71		
For oppvaskmaskiner med oppgitt kapasitet tilsvarende dekketøy til 10 personer og med en bredde \leq 45 cm	< 80		
Alle oppvaskmaskiner		> 1,12	
01.12 2013			
For oppvaskmaskiner med oppgitt kapasitet som tilsvarer dekketøy til minimum 11 personer. For oppvaskmaskiner med	< 63		

oppgitt kapasitet tilsvarende 10 personer og med en bredde > 45 cm			
For oppvaskmaskiner med oppgitt kapasitet tilsvarende dekketøy til 10 personer og en bredde ≤ 45 cm	< 71		
For oppvaskmaskiner med oppgitt kapasitet som tilsvarer dekketøy til minimum 8 personer			> 1.08
For oppvaskmaskiner med oppgitt kapasitet som tilsvarer dekketøy til maks 7 personer			> 0.86
01.12 2016			
For oppvaskmaskiner med oppgitt kapasitet som tilsvarer dekketøy til 8 og 9 personer. For maskiner med oppgitt kapasitet som tilsvarer dekketøy til 10 personer og med en bredde ≤ 45 cm.	< 63		

Husholdningsoppvaskmaskiner omfattes også av den tversgående forordningen for elektriske og elektroniske husholdningsapparater og kontorutstyr med hensyn til strømforbruk i standby og av-tilstand (forordning nr 1275/2008).

Merknader

Forordningen ble, med svarfrist 10. desember 2010, sendt ut på høring til bransjeorganisasjoner og enkeltaktører for innhenting av synspunkter. Det kom ikke inn noen synspunkter. Forordningen antas ikke å ha noen næringsmessige eller tekniske konsekvenser for Norge.

Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 23. februar nr. 190 om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften) som trådte i kraft 1. mars 2011. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) r. 1016/2010 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

NVE har vurdert rettsakten og funnet den EØS-relevant og akseptabel. Det er ikke innhentet noen andre synspunkter utover de som er nevnt under "Merknader".

32010R1015 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1015/2010 av 10. november 2010 om gjennomføring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF angående krav til miljøvennlig design av husholdningsvaskemaskiner (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen om fastsettelse av økodesignkrav til vaskemaskiner til husholdningsbruk er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, Økodesigndirektivet (2009/125/EC). Forordningen ble godkjent i Regulatory Committee 28.05 2010 og ble publisert i EUOJ den 11.11 2010. Forordningen trer i kraft 01.12 2010 og har virkningsdato 01.12 2011. Forordningens virkeområde er elektriske nettilkoblede husholdningsvaskemaskiner og elektriske nettilkoblede husholdningsvaskemaskiner som også kan drives på batterier, inkludert innbygningsapparater og de som selges til ikke-husholdninger. EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen

for EUs mål er miljøhensyn, konkurranseevne og forsyningsikkerhet. Økodesigndirektivet er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved implementering av forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft vil ikke falle inn under disse kravene. De forberedende studiene har vist at det er et stort reduksjonspotensial når det gjelder bruk av energi og vann i vaskemaskinenes bruksfase. I følge studien fantes det om lag 167 mill husholdningsvaskemaskiner i EU i 2005 og disse representerte en energibruk på 35 TWh. I snitt tilsvarer dette et elforbruk på ca 209 kWh/år per vaskemaskin i 2005. Dersom man antar at ca 96 % av de ca 2,1 mill husholdningene som finnes i Norge har en vaskemaskin, vil det finnes ca 2,02 millioner oppvaskmaskiner i norske hjem. Hvis man legger til grunn 2005-elforbruket per vaskemaskin i den europeiske undersøkelsen, var det totale elforbruket til vaskemaskiner i Norge ca 0,42 TWh/år i 2005. I følge Elektronikkbransjen er det i gjennomsnitt solgt ca 220 000 vaskemaskiner per år i Norge de siste fem årene.

Generiske krav

Virkningsdato	Krav
01.06 2012*	Det stilles krav til at instruksjonsboken skal gi opplysninger om: a) at standard 60 °C- og standard 40 °C-bomullsprogrammene, omtalt som standard 60 °C bomullsprogram og standard 40 °C bomullsprogram, er passende til å vaske normalt tilsmusset bomullsvask og at disse er de mest effektive programmene med hensyn til kombinasjonen av energi- og vannbruk for vask av den type bomullsvask. I tillegg skal instruksjonsboken gi en indikasjon om at den faktiske vasketemperaturen kan avvike fra den deklarete vasketemperaturen. b) effektbehov ved av- og på-modus. c) indikativ informasjon om programtid, restfukt, energi- og vannbruk for hovedprogrammene ved full og/eller delvis full maskin. d) anbefalt vaskemiddel til bruk ved de ulike vasketemperaturene.
01.12 2012	Det settes krav om at et klart definert standard vaskeprogram, som vasker normalt tilsmusset bomullsvask ved 40 °C og 60 °C, skal benyttes ved beregning av energibruk og andre parametere. Programmet skal være tydelig markert på maskinen og/eller i display, og henvist til som "standard 60 °C bomullsprogram og standard 40 °C bomullsprogram.
01.12 2013	Husholdningsvaskemaskiner skal tilby sluttbrukere et 20 °C –vaskeprogram. Dette programmet skal være lett å identifisere på programvalginnretningen på vaskemaskinen og/eller på maskinens display.

*Rettet ved publisering av Corrigenda i O.J. 16.11 2010 (L298)

Spesifikke krav

Virkningsdato/virkeområde	Energieffektivitets- indeks (EEI)	Vaskeevne- indeks (I_C)	Vannforbruk
01.12 2011			
Alle husholdnings- vaskemaskiner	< 68		
Husholdningsvaskemaskiner med en oppgitt kapasitet > 3kg		> 1,03	
Husholdningsvaskemaskiner med en oppgitt kapasitet ≤ 3kg		> 1,00	
Alle husholdnings- vaskemaskiner			* $W_t \leq 5 \times c + 35$
01.12 2013			
Husholdningsvaskemaskiner med en oppgitt kapasitet ≥ 4 kg	< 59		
Alle husholdnings- vaskemaskiner			** $W_t \leq 5 \times c_{1/2} + 35$

--	--	--	--

*c er den laveste av de to oppgitte verdiene for kapasitet (kg) for standard 60 °C bomullsprogram ved full maskin eller for standard 40 °C bomullsprogram ved full maskin. **c_{1/2} er den laveste av de to oppgitte verdiene for kapasitet (kg) for standard 60 °C bomullsprogram ved delvis full maskin eller for standard 40 °C bomullsprogram ved delvis full maskin. Husholdningsvaskemaskiner omfattes også av den tversgående forordningen for elektriske og elektroniske husholdningsapparater og kontorutstyr med hensyn til strømforbruk i standby og av-tilstand (forordning nr. 1275/2008).

Merknader

NVE har, med svarfrist 10. desember 2010, sendt forordningen til bransjeorganisasjoner og enkeltaktører for innhenting av synspunkter. Det har ikke kommet inn noen synspunkter.

NVE vurderer at forordningen ikke har næringsmessige eller andre tekniske konsekvenser for Norge. Imidlertid pekes det på problemet med temperaturavvik fra deklarete verdier, spesielt når man oppnår lavere temperatur enn ønsket (60°C). Dette kan ha konsekvenser for sluttbrukere av husholdningsvaskemaskiner.

Det foreligger en revidert energimerkeforordning for vaskemaskiner. Denne er utviklet parallelt med økodesignforordningen.

Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komitebeslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 23. februar nr. 190 om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften) som trådte i kraft 1. mars 2011. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) Nr. 1015/2010 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

NVE vurderer rettsakten å være EØS-relevant og akseptabel.

32012R0392 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 392/2012 av 1. mars 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU om energimerking av tørketromler til husholdningsbruk (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen har vedtatt en forordning som setter krav om energimerking av tørketromler til husholdninger. Forordningen bygger på en forberedende studie av tørketromler, som har undersøkt potensialet for å stille krav om energimerking av produktene.

Forordningen ligger innenfor rammene av energimerkedirektivet (2010/30/EU) om angivelse av energirelaterte produkters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte produktopplysninger. Denne type krav som utledes av det overordnede direktivet vil være relatert til sirkulasjon av energirelaterte produkter som sirkulerer i det indre marked i EU/EØS og vil dermed være EØS-relevante.

Under energimerkedirektivet vedtas delegerte forordninger, som pålegger produsenter og importører i EU-markedet å kun markedsføre produkter som lever opp til kravene og er forsynt med en korrekt energimerking.

Energimerking av produkter er også et av flere virkemidler for å nå EUs vedtatte mål om innen 2020 (fra 1990) å

- redusere klimagassutslippene med minst 20 %,
- øke andelen fornybar energi i vårt endelige energiforbruk til 20 %,
- og øke energieffektiviteten med 20 %.

Produktene som omfattes:

Elektriske tørketromler

Gassfyrte tørketromler

Innbygningstørketromler (uansett energikilde)

Det skilles mellom *utluftningstørketromler* (ventilerer og blåser den fuktige luften ut) og *kondenstørketromler* (kondenserer fukten til vann i en balje)

Følgende produkter er unntatt fra kravene:

Kombinerte vaskemaskiner/tørketromler

Tøy-sentrifuger

Forslag til krav om merking

Alle omfattede produkter

Det stilles krav om energimerking av produktene på en skala fra D til A+++ . Klassifiseringen bestemmes ut fra produktets årlige energiforbruk ved en nærmere definert bruk.

Det stilles krav om visning av følgende opplysninger på energimerket:

årlig energiforbruk

produktets energibærer (elektrisitet eller gass)

type (utluftnings- eller kondenstørketrommel)

tidsforbruk for et nærmere spesifisert standard-bomullsprogram

tørketrommelens kapasitet (kg tøy)

støynivå

Det stilles informasjonskrav til produsenter, importører og forhandlere om tilgjengelighet av en rekke nærmere spesifiserte opplysninger.

Merknader

Forordning (EU) nr. 392/2012 vil bli gjennomført i norsk rett gjennom ny forskrift om energimerking av produkter, og denne forskriften vil bli vedtatt og satt i kraft så snart Island løfter sitt konstitusjonelle forbehold om ikrafttredelse av EØS-komitebeslutning nr. 217/2012 som innlemmer direktiv 2010/30/EU (energimerkedirektiv II) i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

NVE vurderer rettsakten og være EØS-relevant og akseptabel.

32011R0327 Kommisjonsforordning (EU) nr. 327/2011 av 30. mars 2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av vifter drevet av elektromotor med inngangseffekt mellom 125 W og 500 kW (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Lovgivningen ligger innenfor rammene av økodesigndirektivet (2009/125/EF). Økodesigndirektivet fastsetter minstekrav til produkters energieffektivitet i tillegg til andre krav til miljøaspekter og forbruk av ressurser (eks vann). Det skjer gjennom forordninger som pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å markedsføre produkter som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene skal være CE-merket.

Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs vedtatte mål om innen 2020 å

- redusere klimagassutslippene med minst 20 %,
- øke andelen fornybar energi i vårt endelige energiforbruk til 20 %, og
- øke energieffektiviteten med 20 % i EU, sammenlignet med 1990.

Bakgrunnen for målet er forebygging av klimaendringer (mitigation), konkurransevne og forsyningssikkerhet. Forordningen om krav til miljøvennlig utforming av vifter drevet av elektromotorer med inngangseffekt mellom 125 W og 500 kW trådte i kraft 26. april 2011. Forordningen er fastsatt med hjemmel i Økodesigndirektivet (2009/125/EC). Viftene i denne forordningen er aksial-, sentrifugal-, tverrstrøms, og blandingsstrømsvifter som finnes i forskjellig luftbehandlings- og gashåndteringsutstyr. Kravene til miljøvennlig utforming er minstekrav til energieffektivitet for forskjellige viftetyper og effektområder. Man forventer at innføringen av denne forordningen vil føre til en energibesparing i EU på 34 TWh innen 2020.

Økodesignkrav

Det stilles minstekrav til produktenes energieffektivitet. For vifter som er utformet til ventilasjon både under normale forhold og i nødssituasjoner i forbindelse med brannsikkerhetskravene fastsatt i direktiv 89/106/EF, nedsettes kravene til virkningsgraden med 10 % i steg 1 og med 5 % i steg 2.

Det stilles krav til produktinformasjon. Kravene innebærer at leverandøren i den tekniske dokumentasjonen og på en hjemmeside skal gjøre en rekke nærmere spesifiserte opplysninger, herunder opplysninger om inngangseffekt, omdreininger per minutt og virkningsgrad, tilgjengelige. Minstekrav til energieffektivitet for vifter er foreslått innført i to steg, steg 1 gjelder fra 01.01.2013, steg 2 fra 01.01.2015. Informasjonskravene trer i kraft fra 1. januar 2013.

Merknader

Små vifter som drives av elektromotorer mellom 125 W og 3 kW som først og fremst er beregnet til andre funksjoner, er ikke omfattet av forordningen. For eksempel er den lille viften beregnet til kjøling av elektromotoren i en motorsag ikke omfattet, selv om motoren i motorsagen (som også driver viften) er på mer enn 125 W.

Forordningen skal ikke anvendes på vifter som er innebygget i: produkter, som kun har én enkelt elektrisk motor på høyst 3 kW, og hvor viften er festet til den samme aksel, som driver produktets hovedfunksjon tørketromler og vaske/tørkemaskiner med en maksimal elektrisk inngangseffekt mindre eller lik 3 kW kjøkkenvifter som har en maksimal elektrisk inngangseffekt på mindre enn 280 W.

Forordningen skal heller ikke anvendes på vifter:

Forordningen skal ikke anvendes på vifter som er innebygget i:

- produkter, som kun har én enkelt elektrisk motor på høyst 3 kW, og hvor viften er festet til den samme aksel, som driver produktets hovedfunksjon
- tørketromler og vaske/tørkemaskiner med en maksimal elektrisk inngangseffekt mindre eller lik 3 kW
- kjøkkenvifter som har en maksimal elektrisk inngangseffekt på mindre enn 280 W.

Forordningen skal heller ikke anvendes på vifter:

- som er utformet til drift i en potensielt eksplosiv atmosfære, jf. direktiv 94/9/EF
- som kun er utformet til bruk i nødssituasjoner og til korttidsdrift i forbindelse med de brannsikkerhetskrav, som er fastsatt i direktiv 89/106/EF
- som spesifikt er utformet til drift:
- hvor driftstemperaturen på den transporterte gassen overstiger 100 °C
- hvor den omgivende driftstemperatur for motoren som driver viften - hvis motoren er plassert utenfor gasstrømmen - overstiger 65°C
- hvor den årlige gjennomsnittstemperatur av den transporterte gass og/eller den omgivende driftstemperatur for motoren - hvis motoren er plassert utenfor gasstrømmen – er lavere enn -40 °C
- med en forsyningsspenning på >1 000 V AC eller >1 500 V DC
- i giftige, sterkt korroderende eller brennbare miljøer eller miljøer med abrasive stoffer
- brakt i omsetning før 1. januar 2015 som erstatning for tilsvarende vifter, som er integrert i produkter bragt i omsetning før 1. januar 2013, bortsett fra hvis emballasjen, produktinformasjonen og den tekniske dokumentasjon tydelig angir i forbindelse med punkt a), b) og c) at viften kun må anvendes til det formål, den er utformet til, og i forbindelse med punkt d), kun må anvendes i det eller de produkter, som den er beregnet til.

Følgende typer vifter er unntatt fra kravene i steg 2:

Vifter som er utformet til drift:

med optimal energieffektivitet ved minst 8000 omdreininger per minutt

i utstyr med trykkforhold høyere enn 1,11 som transportvifter til transport av ikke-luftformige stoffer i utstyr knyttet til industriprosesser

Forordningen er sendt på høring med frist 1. desember 2011. Det kom ikke inn kommentarer i høringen.

Merknader

Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komitebeslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 23. februar nr. 190 om

miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften) som trådte i kraft 1. mars 2011. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) Nr. 327/2011 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

NVE vurderer forordningen til å være EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32009L0019 Kommisjonsdirektiv 2009/19/EF av 12. mars 2009 som endrer rådsdirektiv 72/245/EØF om kjøretøyers elektromagnetiske kompatibilitet, for tilpasning til den tekniske utvikling (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsdirektiv 2009/19/EF endrer rådsdirektiv 72/245/EØF om kjøretøyers elektromagnetiske kompatibilitet (elektromagnetisk støy). Dette er et av særdirrektivene under godkjenningsdirektivet for kjøretøy (bil og tilhenger til bil), 2007/46/EF. Direktiv 72/245/EØF regulerer i hvilken grad kjøretøyer skal tåle elektromagnetisk stråling, og hvor mye stråling de kan påføre omgivelsene. Det er en fare for at utstyr stråler og kan påvirke bilens systemer som har betydning for sikkerheten (elektromagnetisk stråling). I direktiv 72/245 er det gitt kriterier for hva slags utstyr som skal anses å ha en sikkerhetsmessig funksjon, herunder også separate tekniske enheter for montering i kjøretøy. Direktiv 2009/19/EF omhandler i hvilken grad utstyr for ettermontering i kjøretøy skal vurderes av utpekte tekniske instanser, for å avgjøre om utstyret har sikkerhetsmessig funksjon eller ikke. Dette kan være utstyr som bilradioer, lader for mobiltelefon, alkolås mv. I en overgangsperiode fra 2004 var det krav om slik vurdering fra en teknisk instans, men i direktiv 2009/19/EF velger EU-kommisjonen å ikke videreføre denne ordningen. Dette innebærer at produsentenes vurdering av hva slags utstyr som har en sikkerhetsmessig funksjon eller ikke i forhold til elektromagnetisk støy, ikke overprøves. Direktiv 72/245/EØF vedlegg I nr 3.2.9 omhandler separate tekniske enheter som selges som ettermarkedsutstyr for montering i kjøretøy. Denne bestemmelsen sier at slikt utstyr ikke trenger typegodkjenning med hensyn til elektromagnetisk støy dersom utstyret ikke har en sikkerhetsmessig funksjon. Videre sier bestemmelsen at i en overgangsperiode på 4 år (fra 3. desember 2004) skal slikt utstyr vurderes av en teknisk instans, som skal avgjøre om utstyret har sikkerhetsmessig funksjon eller ikke og utstede en attest på det. Medlemsstatene skal i overgangsperioden rapportere til EU-kommisjonen dersom en teknisk instans mener at en slik enhet de har vurdert likevel har sikkerhetsmessig funksjon. Ut fra erfaringene i overgangsperioden skal EU-kommisjonen avgjøre om kravet om vurdering og attestering av slikt utstyr fra teknisk instans skal videreføres etter at overgangsperioden er utløpt. EU-kommisjonen har ikke mottatt noen rapporter fra medlemsstater vedrørende nektelse av attestering for slikt ettermarkedsutstyr.

Ut fra erfaringene i overgangsperioden anser kommisjonen at det ikke er behov for å videreføre kravet om vurdering og attestering av slikt utstyr fra teknisk instans. Direktiv 2009/19/EF fjerner derfor dette kravet fra direktiv 72/245/EØF. Dette innebærer at separat teknisk utstyr for ettermontering i kjøretøy som ikke har sikkerhetsmessig funksjon, ikke lenger må vurderes av en teknisk instans.

Merknader

EF-hjemmel

Direktiv 2009/19/EF er en gjennomføringsrettsakt vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i EF-traktaten.

Gjeldende norsk rett

I norsk regelverk er bestemmelsene om elektromagnetisk støy (direktiv 72/245/EØF med endringer) implementert i forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil, vedlegg 1.

Norsk gjennomføring

Direktiv 2009/19/EF endrer direktiv 72/245/EØF, og vil bli implementert i forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil, vedlegg 1.

Endringen antas ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser i Norge for private eller offentlige instanser utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i norsk regelverk.

Direktivet vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32012R0711 og 32012D5880 Kommisjonsforordning (EU) nr. 711/2012 av 3. august 2012 som endrer forordning nr. 185/2010 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet så langt det gjelder metoder som brukes for gjennomsøking andre personer enn passasjerer og gjenstander de bringer med seg (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

(Omtalen nedenfor inneholder informasjon om både 32012R0711 og 32012D5880)

Sammendrag av innhold

De generelle gjennomføringsbestemmelsene i kommisjonsforordning (EU) nr. 272/2009 åpner for at de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene kan tillate bruk av utstyr til påvisning av spor av sprengstoffer (ETD) og bombebeholdere (EDD) ved sikkerhetskontroll av personer som ikke er passasjerer og gjenstander disse bringer med seg. For å kunne ta i bruk disse metodene må det fastsettes detaljerte gjennomføringsbestemmelser.

På bakgrunn av dette ble kommisjonsforordning (EU) nr. 711/2012 som endrer forordning (EU) nr. 185/2010 og kommisjonsbeslutning C(2012)5880 som endrer beslutning C(2010)774, så langt det gjelder metoder som benyttes for sikkerhetskontroll av personer som ikke er passasjerer og gjenstander de bringer med seg, vedtatt i EU henholdsvis 3. august 2012 og 23. august 2012. Formålet med regelverksendringen er å gjøre sikkerhetskontrollen av personer som ikke er passasjerer og gjenstander disse bringer med seg mer effektiv, og herunder ta hensyn til de særlige forhold som gjelder sikkerhetskontroll av ansatte på lufthavnen og flyvende personell ("ansatte"). Videre fremgår det av regelverket at bestemmelsene om metalldetektorportaler bør endres slik at de er i overensstemmelse med utviklingen av trusselen mot sivil luftfart, og den risiko de ulike kategorier personer utgjør.

Regelverket innebærer ingen endring hva angår lufthavnoperatørens mulighet til å benytte metalldetektorportal (WTMD) som sikkerhetskontrollmetode, og håndboksning som etterkontrollsmetode, av de ansatte. Det som er nytt er at utstyr til påvisning av spor av sprengstoff (ETD) eller bombebeholdere (EDD) kan benyttes som etterkontrollsmetode. Videre åpnes det for at ansatte kan ha på seg yttertøy, samt væske (LAGs) og PC ligge i håndbagasjen. Imidlertid vil en etterkontroll kunne medføre at yttertøy må tas av, og at LAGs og PC må tas ut av håndbagasjen.

For sikkerhetskontrollpunkter som utelukkende benyttes av ansatte er det tilstrekkelig at WTMD oppfyller kravene til standard 1, mens WTMD som benyttes for sikkerhetskontroll av passasjerer må oppfylle kravene til standard 2, hva angår deteksjonskapasitet. Videre innebærer endringen at det ved sikkerhetskontroll av ansatte også kan benyttes EDD og ETD i uforutsigbar veksling med håndboksning, WTMD eller security skannere. Når det gjelder gjenstander de ansatte bringer med seg, herunder håndbagasje, kan EDD og ETD benyttes som metode for etterkontroll, eller i uforutsigbar veksling med håndboksning, røntgenutstyr eller systemer for påvisning av sprengstoffer (EDS).

Det gjøres oppmerksom på at beslutning C(2012)5880 inneholder utfyllende krav i tilknytning til sikkerhetskontroll av ansatte og gjenstander de bringer med seg. Vedlegget til beslutningen er hemmelig og det gjøres derfor ikke rede for detaljene i dette.

Merknader

Det vil kunne påløpe utgifter for lufthavnoperatørene i forbindelse med innkjøp av utstyr i den grad det er nødvendig. Utgiftene vil variere avhengig av hvilket utstyr det er nødvendig å kjøpe inn. EDD vil ikke kunne benyttes som kontrollmetode, da Norge per i dag ikke har noen bombehunder (EDD) som oppfyller kravene i forordning (EU) nr. 185/2010 og beslutning C(2010)774.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket ble sendt på ekstern høring 25. september 2012 med høringsfrist 12. november 2012.

Rettsaktene er vurdert av spesialutvalget for transport og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32012R0173 og 32012D1228 Kommisjonsforordning (EU) nr. 173/2012 av 29. februar 2012 som endrer forordning (EU) nr. 185/2010 når det gjelder avklaring og forenkling av visse tiltak for luftfartssikkerhet (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

(Omtalen nedenfor inneholder informasjon om både 32012R0173 og 32012D1228).

Sammendrag av innhold

På securityområdet er de detaljerte tiltakene for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010 av 4. mars 2010 og i kommisjonsbeslutning C(2010)774 av 13. april 2010. Kommisjonsbeslutningen fastsetter tiltak og prosedyrer som utfyller forordning (EU) nr. 185/2010. Det nærmere innholdet i beslutningen er hemmelig, og gjøres bare tilgjengelig for de som kan dokumentere et saklig behov for disse opplysningene.

Forordning (EU) nr. 185/2010 og beslutning C(774)2010 trådte i kraft i EU 29. april 2010. De erfaringer som er gjort i EU-medlemslandene etter implementeringen av regelverket, har vist at det er behov for å fortolke og forenkle visse spesifikke tiltak. På bakgrunn av dette ble kommisjonsforordning (EU) nr. 173/2012, som endrer forordning (EU) nr. 185/2010, og kommisjonsbeslutning C(2012)1228, som endrer beslutning C(2010)774, vedtatt i EU 29. februar 2012.

Formålet med endringen er å avklare eller forenkle visse spesifikke tiltak innen luftfartssikkerhet for å forbedre den juridiske klarhet, standardisere den felles fortolkningen av regelverket og å ytterligere sikre den best mulige gjennomføringen av de felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet. Endringene gjelder gjennomføringen av et begrenset antall tiltak i relasjon til adgangskontroll, overvåking og patruljering, sikkerhetskontroll av passasjerer og innsjekket bagasje, sikkerhetskontroll av frakt, post, forsyninger til flygingen og leveranser til lufthavnen, opplæring av personer og sikkerhetsutstyr.

Merknader

Forordning (EU) nr. 173/2012 og beslutning C(2012)1228 endrer eksisterende regelverk på securityområdet.

Etter Luftfartstilsynets vurdering vil ikke regelverket få større administrative eller økonomiske konsekvenser. Flere av bestemmelsene innebærer presisering av regelverksteksten for å gjøre fortolkningen enklere, og innebærer således ikke endringer av materiell karakter. Endringene kan likevel tenkes å få visse administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Forordningens vedlegg punkt 1.1.3.4 innebærer at det må foretas sikkerhetskontroll av kritiske deler sikkerhetsbegrensede områder som passasjerer og crew som ankommer fra tredjeland har beveget seg gjennom. Dette kan tenkes å få konsekvenser for antallet anvendte sikkerhetskontrollørtimer. Dette gjelder særlig på større lufthavner hvor det forekommer slik trafikk.

I kommisjonsbeslutningens vedlegg 9.1.4 åpnes det for at det kan fastsettes visse unntak. Dette kan i enkelte tilfeller innebære en økonomisk fordel for lufthavnoperatørene, f.eks i forbindelse med større utbyggingsprosjekter. Størrelsen på den økonomiske fordelen vil avhenge av aktiviteten på lufthavnen knyttet til aktuelt utbyggingsprosjekt osv.

I kommisjons beslutningens vedlegg 6.2.5 og 6.8.1 åpnes det for at det nasjonalt kan fastsettes visse unntak så langt det gjelder frakt og post. Dersom det fastsettes unntak som nevnt vil dette kunne innebære både administrativ og økonomisk forenkling for de aktuelle aktørene.

Dersom endringsforordningen og den tilhørende kommisjons beslutningen tas inn i EØS-avtalen må forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten endres slik at regelverket tas inn i norsk rett. Videre må det fastsettes særskilt i forskriften dersom de unntakene regelverket åpner opp for å gi skal tas i bruk i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket vil bli sendt på nasjonal høring i løpet av kort tid. Aktørene vil bli bedt om innspill så langt det gjelder administrative og økonomiske konsekvenser regelverket antas å få. Det materielle innholdet i regelverket kan ikke endres, men det vil være mulighet til å kommentere også dette.

Rettsaktene er vurdert av spesialutvalget for transport og anses EØS-relevant og akseptabel.

32011D9407 Kommisjons beslutning C(2011) 9407 av 21.12.2011 som endrer kommisjons beslutning 2010/774/EU så langt det gjelder flyfrakt og post (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjons beslutning C(2011) 9407 endrer beslutning 2010/774/EU så langt det gjelder flyfrakt og post fra tredjeland til EU. Da innholdet i vedlegget til beslutningen er hemmelig, gjøres det ikke nærmere rede for detaljene i dette.

Merknader

Beslutningen kan få mindre administrative eller økonomiske konsekvenser for Luftfartstilsynet og norske flyselskaper som flyr frakt eller post fra tredjeland til EU.

Beslutningen ble vedtatt i EU 21. desember 2011 og trådte i kraft 1. februar 2012. For Norge som EØS-medlem må beslutningen inntas i EØS-avtalen før den kan gjøres gjeldende som norsk rett. Dersom regelverket inntas i EØS-avtalen, vil det bli gjennomført i forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket ble sendt på ekstern høring 25. september 2012 med høringsfrist 12. november 2012.

Etter Luftfartstilsynets vurdering er beslutning C(2011) 9407 å anse som EØS-relevant og anbefales inntatt i EØS-avtalen. Dette forutsetter imidlertid at forordning (EU) nr. 859/2011 og beslutning C(2011)5862 om frakt og post fra tredjeland til EU anses for å være EØS-relevant.

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for transport og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32012D5672 Kommisjons beslutning C(2012) 5672 av 10. august 2012 som endrer kommisjons beslutning 2010/774/EU om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet så langt det gjelder flyfrakt og post (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjons beslutning C(2012) 5672 endrer beslutning 2010/774/EU så langt det gjelder flyfrakt og post som fraktes fra tredjeland til EU. Da innholdet i vedlegget til beslutningen er hemmelig, gjøres det ikke nærmere rede for detaljene i dette.

Merknader

Beslutningen kan få mindre administrative og økonomiske konsekvenser for Luftfartstilsynet og norske flyselskaper som flyr frakt eller post fra tredjeland til EU.

Beslutningen ble vedtatt i EU 10. august 2012. For Norge som EØS-medlem må beslutningen inntas i EØS-avtalen før den kan gjøres gjeldende som norsk rett. Dersom regelverket inntas i EØS-avtalen, vil det bli gjennomført i forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket ble sendt på ekstern høring 25. september 2012 med høringsfrist 12. november 2012.

Etter Luftfartstilsynets vurdering er beslutning C(2012) 5672 å anse som EØS-relevant og anbefales inntatt i EØS-avtalen. Dette forutsetter imidlertid at forordning (EU) nr. 859/2011 og beslutning C(2011) 5862 om frakt og post fra tredjeland til EU anses for å være EØS-relevant.

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for transport og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32011R0859 og 32011D5862 Kommisjonsforordning (EU) nr. 859/2011 av 25. august 2011 som endrer forordning (EU)185/2010 av 4. mars 2011 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet og kommisjonsbeslutning 2011/5862/EU som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU så langt det gjelder luftfrakt og - post (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

(Omtalen nedenfor gjelder både 32011R0859 og 32011D5862).

Sammendrag av innhold

På bakgrunn av konkrete hendelser med flyfrakt fra Jemen i oktober 2010 har EU-kommisjonen vedtatt en ny endringsforordning og en ny endringsbeslutning: Kommisjonsforordning (EU) nr. 859/2011 av 25. august 2011 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet samt kommisjonsbeslutning 2011/5862/EU som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774 for så vidt gjelder frakt og post. I nevnte endringsforordning og -beslutning er det fastsatt nærmere bestemmelser om risikofrakt og -post fra tredjeland ("high risk cargo and mail"), samt krav til luftfartsselskaper som flyr frakt og/eller post fra tredjeland.

Det vil ikke bli gjort rede for det nærmere innholdet i kommisjonsbeslutning 2011/5862/EU, da vedlegget til beslutningen inneholder detaljerte gjennomføringsbestemmelser som er hemmelige.

Forordningen og beslutningen gjelder håndtering av frakt og post fra tredjeland til EU/EØS-området. Regelverket innebærer at frakten kan deles i tre forskjellige kategorier, avhengig av sikkerhetsnivået i det landet frakten kommer fra:

- Frakt som kommer direkte fra et tredjeland som ansees å ha tilsvarende sikkerhetsnivå som EU/EØS-området. Denne frakten trenger ikke å underkastes ytterligere sikkerhetstiltak. De landene som har godkjent sikkerhetsnivå er angitt i regelverket.
- Frakt fra et tredjeland som ikke har godkjent sikkerhetsnivå. Luftfartsselskapet som opererer fra disse landene må ha såkalt ACC3-status. (ACC3 står for Air Cargo or Mail Carrier operating into the Union from a Third Country Airport). For å få ACC3-status må luftfartsselskapet oppfylle visse vilkår som er angitt i regelverket. Myndighetene i hvert EU/EØS-land mottar jevnlig oversikt over hvilke selskaper som har ACC3-status. Dersom et selskap ikke har ACC3-status, men likevel transporterer frakt fra land som krever slik status, er dette å anse som avvik. Luftfartstilsynet har ansvar for å føre tilsyn med at luftfartsselskapene etterlever kravene.
- Frakt fra et tredjeland som ansees som et høyrisikoland. Frakten fra disse landene må transporteres med selskap som har ACC3-status. I tillegg skal selskapene sikre at frakten underkastes særskilt sikkerhetskontroll i det aktuelle tredjelandet før den lastes ombord i flyet. Securitystatus "SHR" (secure for passenger, all-cargo and all-mail aircraft in accordance with high risk requirements) benyttes på denne type frakt. De landene som har status som høyrisikoland er angitt i regelverket.

Regelverket inneholder to tidsfaser for ACC3:

Fase 1 gjelder fra 1. februar 2012 til 30. juni 2014 og innebærer at flyselskap som flyr frakt og/eller post inn til EU/EØS fra tredjeland som ikke står på listen over de landene som har godkjent sikkerhetsnivå, blir utpekt som såkalt ACC3-selskap ("Air Cargo and Mail Carrier operating in to the

Union from a Third Country Airport"). ACC3-status gis på nærmere vilkår av vedkommende myndighet, for Norge er dette Luftfartstilsynet. For å få ACC3-status må flyselskapet blant annet avgi en erklæring ("Declaration of Commitments") og forsikre at sikkerhetsprogrammet deres dekker spesielle krav som er nedfelt i vedlegg 6-G i forordningen. ACC3 skal beskrive detaljene for sikkerhetskontroll gjennomført av fraktleverandører, kjente avsendere og registrerte avsendere som leverer forsendelser til selskapet.

Fase 2 gjelder fra 1. juli 2014 og fra dette tidspunktet skal ACC3 i tillegg til ovennevnte sikre at fraktleverandører og kjente avsendere i tredjeland er blitt godkjent av en uavhengig kontrollant ("independent validator").

Merknader

Administrative og økonomiske konsekvenser

Regelverket innebærer konsekvenser primært for følgende aktører:

For å fly frakt og post til EU/EØS fra lufthavner i enkelte tredjeland må vedkommende luftfartsselskap ha ACC3-status. Luftfartsselskaper som er godkjent ACC3 forplikter seg til å oppdatere securityprogrammet sitt, gjennomføre sikkerhetstiltak for å sikre at kravene i regelverket er oppfylt for post og frakt som skal inn til EU/EØS.

Luftfartstilsynet får utvidede oppgaver ved at ACC3-luftfartsselskaper må følges opp, herunder adgangskontroll og virksomhetstilsyn. Omfanget anslås til 15 dagsverk. Lufthavnene i Norge mottar begrenset volum av frakt og post fra tredjeland. Luftfartsselskaper som har fått sin AOC eller har hovedtyngden av sine flyginger i andre EU/EØS-land, vil bli fulgt opp av vedkommende lands myndighet (adgangskontroll).

Kommisjonsforordning (EU) nr. 859/2011 og kommisjonsbeslutning 2011/5862/EU ble vedtatt i EU henholdsvis 25. august 2011 og 17. august 2011. Regelverket ble gjort gjeldende i EU fra 1. februar 2012.

For Norge som EØS-land, må regelverket tas inn i EØS-avtalen før det kan gjennomføres i norsk rett. Det vil bli gjort ved endring av forskrift 1. mars 2011 om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv. Forøvrig er det tatt inn en forutsetning i regelverket om at EU-kommisjonen skal vurdere konsekvensene og gjennomførbarheten av regelverket innen 31. desember 2012, og eventuelt foreslå endringer i regelverket innen 1. juli 2013.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært på høring. Toll- og avgiftsdirektoratet har bemerket at gjennomføringen av EU-regelverket vil innebære en utfylling, men også en overlapping, av det EU-regelverket som tollmyndighetene har implementert knyttet til sikkerhet i vareførselen. I denne sammenheng er det viktig at aktørene er klar over at de har forpliktelser overfor både toll- og luftfartsmyndigheter, og rapporteringsplikten blant annet må oppfylles overfor begge.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32011D0665 Kommisjonsvedtak 2011/665/EU av 4. oktober 2011 om et europeisk register for tillatte typer jernbanekjøretøyer (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Artikkel 34(4) i direktiv 2008/57/EF (samtrafikkdirektivet) krever at det vedtas spesifikasjoner for et europeisk register over godkjente typer kjøretøyer (ERATV). Det europeiske jernbanebyrået (ERA) har utarbeidet disse spesifikasjonene, som nå er vedtatt av Kommisjonen i form av kommisjonsvedtak 2011/665/EU av 4. oktober 2011 om det europeiske registeret for godkjente typer kjøretøyer. Formålet med et slikt register er å gjøre det enkelt for markedet å skaffe seg kunnskaper om hvilke kjøretøyer som har tillatelse i ulike land, og hva som er de tekniske egenskapene for disse kjøretøyene. Dette vil

kunne fremme den frie vareflyten og forenkle tillatelsesprosessene, da det er enklere å få tillatelse til å bruke kjøretøy som allerede har typetillatelse i et land enn å få tillatelse for en helt ny type kjøretøy. Vedtaket krever i artikkel 2 at ERA utvikler, drifter og vedlikeholder registeret i henhold til spesifikasjonene og reglene i vedlegg I og II. Det er de nasjonale sikkerhetsmyndighetene som skal legge inn opplysningene om de kjøretøytypene som har tillatelse, mens ERA skal kontrollere og publisere opplysningene. ERA skal også tildele et typenummer etter kriteriene i vedlegg III. Registeret skal inneholde data om de kjøretøyene som har tillatelse i henhold til artikkel 26 i samtrafikkdirektivet, hvilket tilsvarer § 28 i samtrafikkforskriften. Artikkel 2 angir at kjøretøytyper som har fått tillatelse etter at samtrafikkdirektivet trådte i kraft, dvs. 19. juli 2010, skal registreres.

Samtrafikkdirektivet artikkel 26, jf. samtrafikkforskriften § 28, tilsier at alle tillatelser som gis til kjøretøy også innebærer en tillatelse til typen. Dette medfører at alle kjøretøy som har fått tillatelse etter nevnte dato skal registreres i ERATV. Vedlegg I avsnitt 1 nevner de kjøretøytypene som kan registreres frivillig i tillegg til dette. Det gjelder kjøretøy med tillatelse gitt før 19. juli 2010 som har fått ny tillatelse etter denne datoen pga. fornyelse eller oppgradering og kjøretøy med tillatelse før samme dato som har fått ytterligere tillatelse i et annet land basert på artikkel 23 eller artikkel 25 i samtrafikkdirektivet (tilsvarende samtrafikkforskriften § 23 eller § 26, såkalt kryssaksept). Midlertidige tillatelser, prøvekjøringstillatelser osv. skal ikke registreres.

Vedtaket trer i kraft i EU 15. april 2012, og innen 31. desember 2012 skal registeret være operativt. Innen fire måneder etter vedtaket trer i kraft, dvs. innen 15. august 2012, skal de nasjonale sikkerhetsmyndighetene gi ERA informasjon om de tillatelsene som er gitt etter 19. juli 2010. Dette følger av artikkel 3.

ERATV skal samvirke med det nasjonale kjøretøyregisteret som er opprettet og tatt i bruk i henhold til artikkel 33 i samtrafikkdirektivet. Vedtaket inneholder derfor en bestemmelse i artikkel 4 om at nasjonale koder for bruksmessige restriksjoner som er registrert i de nasjonale kjøretøyregistrene skal samles av ERA og publiseres, slik at de er tilgjengelige for alle brukerne av typeregisteret. Til slutt krever artikkel 5 at ERA utgir en brukerveiledning for registeret.

Videre skal ERA innen 15. oktober 2013 gi en anbefaling til Kommisjonen om kjøretøy som har fått tillatelse før 19. juli 2010 skal inkluderes i registeret, og om eventuelle endringer i vedtaket utover dette, basert på erfaringene med bruk av typeregisteret.

Sakkyndige instansers merknader

Statens jernbanetilsyn har sendt vedtaket på høring til berørte aktører. Jernbaneverket finner at det kan bidra positivt til å fremme formålene med samtrafikkdirektivet, herunder forenkle tillatelsesprosessene og kryssaksept. NSB AS har ingen merknader til vedtaket, og finner at det ikke vil medføre urimelige administrative byrder eller kostnader for operatørene. CargoNet AS har heller ingen merknader til vedtaket, men er av den oppfatning at det ved implementering i Norge bør registreres så få som mulig av de "frivillige" tillatelsene.

Statens jernbanetilsyn bemerker at det er tilsynet som vil ha oppgaven med å gi nødvendig informasjon til ERA om tillatelsene som er utstedt, og som vil legge inn data i registeret i forbindelse med at det utstedes tillatelser. For at tilsynet skal kunne fylle inn de påkrevde opplysningene, vil det være nødvendig at disse er spesifisert på riktig måte av søker i en søknad om tillatelse. Tilsynet kan da etablere et søknadsskjema som inneholder de påkrevde opplysningene i vedlegg II til vedtaket, og som søker fyller ut ved søknad om tillatelse. Dette vil være arbeidsbesparende for tilsynet og være det minst byrdefulle alternativet for søkerne.

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for transport og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32012D0226 Kommisjonsvedtak 2012/226/EU av 23. april 2012 vedrørende det andre settet av felles sikkerhetsmål som gjelder skinnesystemet i henhold til artikkel 7 i direktiv 2004/49/EF (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2012/226/EU, hjemlet i direktiv 2004/49/EF (jernbanesikkerhetsdirektivet), inneholder det andre settet av sikkerhetsmål for jernbanesystemet, og angir de nasjonale

referanseverdiene for hvert enkelt land for å beregne disse målene. Det første settet av sikkerhetsmål ble fastsatt i kommisjonsvedtak 2010/409/EU etter metode angitt i kommisjonsvedtak 2009/460/EU. Formålet med å innføre felles sikkerhetsmål er å sikre at et høyt sikkerhetsnivå opprettholdes, og at sikkerhetsnivået forbedres når dette er nødvendig og praktisk mulig. Fra de første felles sikkerhetsmålene ble publisert i juli 2010 har det ikke vært tid til å opparbeide et tilstrekkelig erfaringsgrunnlag for å endre på risikokategoriene. Det andre settet av sikkerhetsmål er derfor i all hovedsak i overensstemmelse med det første settet av felles sikkerhetsmål. Til orientering kan opplyses at det er utarbeidet felles sikkerhetsmål for følgende seks jernbanerisikokategorier: risiko for passasjerer, risiko for personale, risiko for brukere av planoverganger, risiko for tredjeperson, risiko for uvedkommende personer som befinner seg ulovlig på jernbaneanlegg og risiko for samfunnet som helhet. Kommisjonsvedtaket opphever vedtak 2010/409/EU om det første settet av sikkerhetsmål.

Merknader

Norge har ikke hatt problemer med å nå det første settet av felles sikkerhetsmål med dagens nasjonale referanseverdier, og vil heller ikke ha problemer med å nå det andre settet av sikkerhetsmål, da det ikke er foretatt særlige endringer. På bakgrunn av dette legger Samferdselsdepartementet til grunn at heller ikke gjennomføringen av kommisjonsvedtak 2012/226/EU om det andre settet av sikkerhetsmål vil ha økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge. Vedtaket innebærer heller ikke noen nye rapporteringsforpliktelser for virksomhetene. Det andre settet av sikkerhetsmål må fastsettes i egen forskrift, som erstatter forskrift 5. april 2011 om felles sikkerhetsmål. Det europeiske jernbanebyrået, ERA, har etter innspill fra SJT, beregnet de norske referanseverdiene som må tas inn som tilpasningstekst. Verdiene er som følger: NRV 1.1: 2,84 NRV 1.2: 0,033 NRV 2: 2,82 NRV 3.1: 21,7 NRV 3.2: n.a. NRV 4: 14,20. NRV 5: 91,8. NRV 6: 50,9.

Sakkyndige instansers merknader

Dette vedtaket retter seg mot medlemsstatene, og vil ikke påvirke jernbanevirksomhetene som allerede i dag har plikt til å innrapportere de nødvendige opplysningene iht. vedtaket. Det anses derfor ikke nødvendig å sende kommisjonsvedtaket på høring.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport og er funnet EØS-relevant og akseptabel.